

75 éves az

Új Ember

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS HETILAPJA

52. NEMZETKÖZI
EUCHARISZTIKUS
KONGRESSZUS

BUDAPEST | 2021.
szeptember 5–12.

LXXVI. évf. 41.
(3764.)
2020. október 11.
Ára 220 Ft

ujember.hu
ujember@ujember.hu

Fotó: Merényi Zita

Hálát adunk Istennek mindenért

*Beszélgetés az aranylakodalmas
Sillye házaspárral*

Az aranylakodalmára készül Sillye Jenő, a hazai evangélikációs zene megteremtője és felesége, Gerber Julianna. Ötven évvel ezelőtt, 1970. október 10-én fogadtak egymásnak örök hűséget az újpest-kertvárosi Szent István-templomban. Öt gyermekük született, és eddig kilenc unokájuk. A jubiláns házaspárral telefonon beszélgettünk.

Hol és mikor találkoztak először?

Sillye Jenő: Újpesten, a kertvárosi Szent István-templom kórusában énekeltünk.

Gerber Julcsi: A hívő fiataloknak akkoriban ez volt az egyetlen lehetőségük, hogy kórusban énekelve találjanak közösségre. Tóth József atya volt a karnagyunk, ő is esketett minket.

Hogyan találtak egymásra? A kölcsönös szimpátia alapján beszélgetni kezdtek?

G. J.: Azért ez kicsit bonyolultabb volt ennél. Jenő katonakodott éppen, amikor én a kórusba kerültem. Nem sokkal a lesterelése előtt hazajött, akkor ismerkedtünk meg, 1968 szeptemberében.

(Folytatás a 9. oldalon.)

**Önazonosságunk
Krisztusban**
Online Nagymaros
ősszel is
5. oldal

**A magyarok
mentették meg
az éhenhalástól
az embereket**
Levél Nigériából
7. oldal

**Jó és rossz a mesében
– avagy megtalálni
a rendet
a zűrzavarban**
Uzsálné Pécsi Rita
neveléskutató jegyezte
8. oldal

2020. október 12-18.
Mértékadó
Kultúra • Tv- és rádióműsor

Találkozás Tamás Menyhért
Kossuth-díjas íróval
Horvát-magyar
képzőművészeti kiállítás Zágrábban
Film:
Szerzeteseket Magyarországon
A mi fiaink
Könyv:
Sára Sándor

Együttműködés a járványhelyzetben

*A Katolikus Szeretetszolgálat
és a Budapesti Szent Ferenc Kórház szakmai megállapodása*

A Katolikus Szeretetszolgálat és a Budapesti Szent Ferenc Kórház hosszú távú szakmai együttműködési megállapodást kötött, amiről szeptember 30-án sajtótájékoztatót tartottak Budapesten, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) székházában.

Szent Ferenc Kórház főigazgatója, valamint Velebná M. Lucetta, az egészségügyi intézményt fenntartó Assisi

Az eseményen részt vett Veres András győri megyéspüspök, az MKPK elnöke, Fülöp Attila, az Emberi Erőforrások Minisztériumának (Emmi) szociális ügyekért felelős államtitkára, Vajda Norbert, a Katolikus Szeretetszolgálat főigazgatója, Toldy-Schedel Emil, a Budapesti

Szent Ferenc Leányai Kongregáció rendi előljárója.

(Folytatás a 2. oldalon.)

Bátorítsuk egymást, hogyan merjünk nagyot álmodni

A Szentatya szeptember 23-án szemerkélő esőben tartotta meg a szokásos szerda délelőtti általános kihallgatást. A világ gyógyításáról szóló katekézissorozatának nyolcadik elmélkedése a szubszidiaritás és a remény erényéről szólt. Ferenc pápa teljes katekézisének fordítását közreadjuk.

Kedves testvérek! Úgy tűnik, az időjárás nem túl kedvező, de azért ugyanúgy jó napot kívánok!

Annak érdekében, hogy jobb emberként jussunk ki egy olyan válságból, amilyen a mostani, mely egészségügyi, ugyanakkor szociális, politikai és gazdasági válság, mindnyájunknak fel kell vállalnunk saját felelősségünket, vagyis osztoznunk kell a felelősségben.

(Folytatás a 2. oldalon.)

Angyalok vezessék lelketek

*Utolsó útjára kísérték
Vigassy Mihály pápai prelátust*

Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek és Mohos Gábor segédpüspök, több tucat paptárs, valamint több száz hívő vett végső búcsút Vigassy Mihály nyugalmazott plébánostól Budapesten, a Farkasréti temetőben szeptember 29-én. A pápai prelátus március 21-én hunyt el.

A gyászszertartás keretében Erdő Péter bíboros és Forián-Szabó Péter, a budapest-krisztinavárosi Havas Boldogasszony Plébánia képviselő-testületének korábbi elnöke mondott búcsúbeszédet a Farkasréti temető Makovecz-ravatalozójában.

Rendhagyó temetés volt ez. Amilyen gyorsan végzett a súlyos rákbetegség a plébánossal, olyan sokára vettek tőle végső búcsút: ki akarták várni, hogy a járványhelyzet után méltó módon, minél szélesebb körben kísérhessék őt utolsó útjára. Erdő Péter bíboros a beszédében kitért arra, hogy a járvány újabb hulláma miatt a temetés most sem történhet a tervek szerint, de Vigassy Mihály atya tisztelői, lelki gyermekei és pasztoráltjai így is megtöltötték a ravatalozók előtti teret.

(Folytatás a 6. oldalon.)

Az Úrban való örvendezés a mi erősségünk

Egy templom újraszentelése a helyi egyházközség, a város és az egész Egyház ünnepe. Egyház és templom, test és lélek, templom és nemzet összetartozik – fogalmazott Veres András győri megyéspüspök az ünnepen. A Sopron védőszentjéről elnevezett, több mint hétszáz éves Szent Mihály-templomot október 1-jén szentelték föl.

után Magyarország második legjelentősebb neogótikus építészeti alkotása – uralja az előtte elterülő városnegyed, amelynek képét a szőlősgazdák kis házai határozzák meg.

(Folytatás a 3. oldalon.)

Környezetéből mesziről kimagaslik a templom tornya. Merész arányaival, imponáló méreteivel a soproni Szent Mihály-templom – a budavári Mátyás-templom

ISSN 0133-1205

20041

9 770133 120548

Az Úrban való örvendezés a mi erősségünk

(Folytatás az 1. oldalról.)

A templom Sopron védőszentjének nevét viseli. Magáénak érzik a város polgárai, függetlenül attól, hogy ki melyik egyházközséghez tartozik. Az ünnepre is sokan érkeznek. Az ősi templom a soproni katolikus közösség egységét is megtestesíti. Ma az épület teljes megújulását és felszentelését ünneplik a város lakói.

A soproni Szent Mihály-templom újraszentelése

A templom csendes, a tabernákulum még üres, az ajtaja nyitva. Néma várakozás előzte meg a szertartást. A járványhelyzet most felülírta a hagyományt: a hívek ezúttal már a bevonulás előtt a padokban ültek. Csak a meghívott kevesek vehettek részt a szertartáson, a többség online követhette az eseményeket. A szentély előtt, az ünneplőkhöz egészen közel áll a templom kincse, a középkori Mária-szobor, amely felidézi a zeneszerzőket meghihető ősi imádságot: „Tota pulchra es, Maria” („Egészen szép vagy, Mária”).

A szomszédos sekrestyesházból indult el a menet a körmeneti keresszettel. Az élen a főpásztor haladt, mögötte a pap testvérek, köztük a Brenner János Hittudományi Főiskola előjárói és Sopron lelkipásztorai, azután a diakónus, aki *Boldog Apor Vilmos* és *Boldog Meszlényi Zoltán* ereklyéjét hozta, nyomában a papnövendékek.

A templom előtt *Farkas Ciprián*, Sopron polgármestere köszöntötte a megyéspüspököt, és átadta neki az épület kulcsait. A főpásztor áldó imádságot mondott, majd *Horváth Imre* városplébánosra bízta a kulcsokat. A kapu kitarult, megszólaltak a fúvósok, és a menet bevonult az Úr hajlékába.

Veres András a keresztségünkre emlékeztetve megáldotta a vizet, meghintette vele a közösséget, a templom falait és az oltárt, majd megkezdődött az ige liturgiája.

Szentbeszédében a püspök az olvasmányból idézett: „Az Úrban való örvendezés a ti erősségeitek.» Nehemiás próféta szavai akkor hangzottak el, amikor a templom újjáépült. A mi felújított, szinte újjáépített templomunk is öröm és erőforrás mindannyiunk számára, azoknak is, akik a járvány miatt nem tudnak jelen lenni” – fogalmazott Veres András.

A főpásztor az Egyház és a templom, a test és a lélek, a templom és a nemzet összetartozásáról tanított: Egy templom felszentelése nemcsak a helyi egyházközség és a város, hanem az egész Egyház ünnepe. Sok nyelvben a templom és az Egyház jelölésére ugyanazt a szót használják – Kirche, church, cerkov –, ami az összetartozásukat fejezi ki. Valóban, az, hogy miként viszonyulunk a templomunkhoz, sokat elárul a valóságunkról – fogalmazott a főpásztor.

„Szent ez az épület” – hangzott el többször is a felszentelés szertartása során. A templom az a hely, ahol a hívők imádságra gyűlnek össze. Az Egyház hívja ide őket, hogy hívő testvéreikkel időzzenek Isten jelenlétében, együtt imádkozzanak, és részesüljenek a szentségekben.

Veres András emlékeztetett arra, hogy a megkeresztelt ember teste is templom, a Szentlélek temploma. Ezért fordítunk figyelmet a testre, az élet védelmére. Helyes és szükséges törődni a testtel, de a mai ember sokszor túlzásba esik e téren, és elveszíti a kontrollt. Megbomlott test és lélek egyensúlya, és a harmónia helyreállítását az ember már nem Istennél keresi. Egyre építi a hedonizmus templomait és a hamis boldogságot ígérő „pogány szentélyeket”.

Mi azonban most Isten temploma újjáépülésének örülünk, és annak, hogy ebben az országban templomok

András püspök, a kormányzati támogatásért *Semjén Zsolt* miniszterelnök-helyettes, az önkormányzat példáulértük együttműködéséért *Farkas*

velét. A kormányfő az ünnepre írt üzenetében hangsúlyozta, hogy egy templom újraszentelése mindig a gyökerek megerősítését jelenti. Szent Mihály ünnepe pedig arra emlékeztet, hogy a keresztény ember állandó harcban áll az őt támadó erőkkel. „Isten legnagyobb harcosának alakjában saját hőseink vonásaira is ráismerhetünk” mi, magyarok. Azokra, akik küzdöttek, hogy megóvják a hazájukat, otthonukat, családjukat. „Nem véletlen, hogy a leghűsebb magyar városnak éppen Szent

Turisztikai céllal kiállítóteret, ajándékboltot, kávézót és egy kisebb rendezvénytermet alakítottak ki benne.

A Szent Mihály tiszteletére szentelt templom Sopron legrégebbi plébániatemploma. A XIII. században, román stílusban kezdték építeni, első írásos említése 1278-ból való. A kora középkor szokásainak megfelelően a temetőben építették, így az erődített városfalon kívülre került. A XV. században gótikus stílusban átalakították, fokozatosan kibővítették, előbb két-, majd háromhajóssá. Mai alakját XIX. századi, neogótikus rekonstrukciója során nyerte el.

1529-ben, amikor a török veszély fenyegette a várost, a soproniak le akarták rombolni az épületet. A templom két papjának határozott fellépése mentette meg a pusztulástól. 1567-től 1584-ig a katolikusok és a protestánsok közösen használták az épületet. *Bocskai* hajdúerege 1605-ben feldúlta, a gótikus szobrokat 1608 után a képrombolók kidobták és megsemmisítették. 1606 és 1674 között az evangélikusok használták a templomot, 1674-ben került vissza a katolikusokhoz. Az 1728-as tűzvészben az egész tetőzet leégett. Az 1860-as években végre megkezdődött a templom restaurálása. Ma is meglévő neogótikus berendezését

Kiemelkedő események a templom történetéből

- A templom XV. századi felszentelésén egyes feltételezések szerint *Mátyás* király is részt vett.
- *Mindszenty József* bíboros hercegprímás 1946. június 16-án ebben a templomban szentelte győri megyéspüspökké az akkori városplébánost, *Papp Kálmánt*.
- Az 1864-es felszentelés 150. évfordulóját 2014. október 1-jén ünnepelték. *Pápai Lajos* megyéspüspök mutatott be szentmisét ebből az alkalomból.

sokasága újulhat meg és épülhet. *Gaudi*, amikor a szemére vetették, hogy túl sokáig épül a temploma, azt mondta: addig él a nemzet, míg épül a templom. Ebben a meggyőződésben ünnepelünk ma mi is: Addig él a nemzet, amíg épülnek templomok. Ne szűnjünk meg örvendezni tehát, hiszen ez a mi erősségünk.

Az ige liturgiájának zárásaként a hívek elimádkozták a Hitvallást,

Ciprián polgármester, a színvonalas kivitelezői munkáért pedig *Schmuck Antal* restaurátor vehette át a Szent Mihály Alapítvány-emlékérem díj arany fokozatát.

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes Szent Mihálynak a gonosz és a bűn elleni harcáról beszélt. Úgy fogalmazott: ma különösen nagy kihívást jelent, hogy felismerjük a rosszat, hiszen sokszor jónak tüntetik fel, a jót pedig rossznak. Olyan világban élünk ugyanis, amikor haladásnak nevezik az egyház- és istenellenességet, és a hagyományos családöt mindenféle devianciával akarják helyettesíteni. Szent Mihály arra hív bennünket, hogy a nem nyilvánvalóan rosszra is mondjunk nemet, hogy a haladás ne családelenességet, hungarofóbiát és progresszivizmust jelentsen.

A templomban ismerjük meg Isten ígétjét, de az evangélium, Isten törvényei nem szoríthatók kizárólag a templom falai közé, mert ez a tanítás térben és időben egyetemes. Éppúgy érvényes ma is, mint kétezer évvel ezelőtt, és nem csak idehaza, hanem a világ bármely pontján, az élet minden területén. A miniszterelnök-helyettes hangsúlyozta:

nagy érték, benne az elmúlt tíz évben háromezer templom újult meg, illetve épült a Kárpát-medencében.

Semjén Zsolt a beszéde után felolvasta *Orbán Viktor* miniszterelnök le-

Mihály a védőszentje” – fogalmazott levelében *Orbán Viktor*.

Farkas Ciprián polgármester a beszédében azt emelte ki, hogy a város és az ország, amely templomokat újít fel vagy épít, bízik a jövőjében. Hozzátette: Sopron példátlan fejlődésen megy keresztül napjainkban.

*

A Szent Mihály-templom felújítása 2018 októberében kezdődött a Győri Egyházmegye és Sopron Város Önkormányzata együttműködésében. A beruházás megvalósulásához szükséges több mint hárommilliárd forint összegű támogatást a Területfejlesztési operatív program és a Modern városok program biztosította.

idősebb *Storno Ferenc* tervei alapján készítették.

A templom környezete

A nyolcszög alaprajzú, XIII. századi Szent Jakab-kápolna máig megőrizte román stílusjegyeit. Alatta osszáríum található. A kápolna különlegességének számít az az ősi kőfaragás, amely a Szent Mihály-templom felé néző kapu timpanonján látható. A kápolna kertjében egy, *iffi*. *Storno Ferenc* tervei szerint kialakított keresztút áll.

Belső értékek

A templom belső kialakításában különféle korok és stílusok találkozásának lehetünk szemtanúi. Jól megférnek egymás mellett a különböző évszázadokból származó, egymással mégis szépen harmonizáló részletek, a gótikus ülőfülkék szomszédságában a neogótikus árkádok.

Az 1460-as évekből származhat az a színezett fa Madonna-szobor, amit 1674-ben találtak meg a templom padlásán. Az alkotást *Zichy György* plébános a bécsi Pázmáneumnak ajándékozta. 1868-ban került vissza régi helyére, *Simor János* győri megyéspüspök közbenjárására. A szentélyben függő feszület a bécsi Stephansdomban látható kereszt másolata. Egyedülálló az a XV. századból származó gótikus, önmásas kerámiapadozat, amely a sekrestye fölötti, úgynevezett kincstári részben található. Ilyen nagy alapterületen megmaradt, összefüggő kerámiapadló egyedül itt látható Magyarországon.

Trauttwien Éva
Fotó: Lambert Attila

A BIBLIA ÜZENETE

Lelki menyegzőre készülünk

Mt 22,1–14

Életünk jeles napjait ünnepi étkezésekkel tesszük még emlékezetesebbé. Egy-egy ilyen vendégség előkészítése sok munkával jár, ezernyi apró részletre kell figyelni. A lakomára azokat szoktuk meghívni, akik közel állnak hozzánk: rokonainkat, barátainkat, mindazokat, akiket meg akarunk tisztelni a meghívással. Általában fontos, hogy az ünnepen finom legyen az étel, de ezek az alkalmak sohasem pusztán az étkezésről szólnak. Aki lakomát rendez, az életéből akar megosztani valamit másokkal: a legfontosabb pillanatait. Meg akarja mutatni a helyet, ahol él, össze akarja ismertetni egymással a rokonait, a barátait, találkozni, beszélgetni, örülni akar, a vendégeivel együtt szeretné megülni az élet ünnepét. A vendégnek pedig nincs más dolga, mint elmenni, és bekapcsolódni az örömbé.

Isten köztünk való jelenlétét Jézus az esküvői vacsorához hasonlítja, melyet a mennyei Atya rendez a Fiának. Nem egy egyszerű lakodalom ez, nemcsak az élet ünnepe, hanem az örök életé, a halálón is győztes szereteté. Az ünnep gondosan elő van készítve: évszázadokon át készítette Isten a nagy menyegzőt, amelyen Fia áldozatul adta magát szeretetből, amelyen meghalt, feltámadt, majd elküldte közenk a Szentlelket, hogy mi is részesei lehessünk örömének. Minden kész tehát.

Néha azonban mi is úgy vagyunk, mint az első meghívottak. A hírvivők megérkeznek hozzánk is: olvasunk valamit, ami elgondolkodtat, találkoznak egy rendkívüli emberrel, tudomásunkra jut egy mély gondolat, látunk valami szépet, történik velünk valami, és megérintve érezzük magunkat. Mintha arra kérnék bennünket, hogy lépünk Isten örömébe, hogy imádkozunk, menjünk utána megszólí-

tottságunknak. Ám gyakran elintézzük azzal, hogy most nem érünk rá. A meghívás nagyszerűsége és a király üzenete a válasz hiányával találkozunk. A példabeszédből kitűnik, hogy ha nem válaszolunk a meghívásra, a lelki indíttatásra, ha nem törődünk Istennel, az nem azért baj, mert ezzel megszegünk valamilyen előírást, hanem mert elutasítjuk azt a szeretetet, ami a meghívás mögött van.

Ha készek vagyunk válaszolni, az utcákról és a terekről begyűjtött nyomorultakkal azonosítani magunkat, akkor egy másik üzenet bontakozik ki Jézus szavaiból. Nem elég elmenni a lakomára, készülni is kell. A lelki menyegzőre nem vihetjük magunkkal rossz gondolataink és szenvedélyeink hétköznapi ruháját. A király kemény szavait hallgatva ugyanakkor felsejlik előttünk, hogy talán nem is az a gond, ha az ember nem megfelelően öltözött. Amikor maga a király lép oda a rosszul öltözött emberhez, barátjának nevezi, majd megkérdezi a ruhájáról, ő csak sunnyogva hallgat, mint aki reméli, hogy megúszhatja a dolgot. Nem fordul a királyhoz, sem az ünneplőkhöz, hogy másik ruhát vagy segítséget kérjen, önmagába zárkózva kizárja magát az élet ünnepéből.

Az evangélium tehát hármassal megszólítással fordul hozzánk, megmutatja, mit kell tennünk. Meghallani és elfogadni a meghívást, ami az Igéből és életünk eseményeiből naponta szól hozzánk. Készülni, menyegzős ruhába öltöztetni a lelkünket. S végül jelen lenni, megélni az élet ünnepét a liturgiában, a találkozásainkban, az imádságunkban, mégpedig örömmel, hálával, kapcsolódásra nyitottan. Isten részéről minden készen áll. Még a pótruha is. Csak mennünk, válaszolnunk, kérnünk kell.

Baán Izsák OSB

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

Az Úrban való dicsekvés

Ismerünk egy nagy dicsekvő embert az evangéliumból: azt a farizeust (Lk 18,10), aki imájával, adakozásával és böjtölésével büszkélkedett. Egyházunk kerülőndő példaként állítja elének őt, amikor a nagyböjtjre készülünk. Most viszont az evangéliumi aranyszabály értelmezésénél tanít hasonlót Jézus (Lk 6,31–36). Figyelmeztet, ne csak azért tegyünk jót, hogy mások megköszönjék és viszonozzák, mi pedig önelégülten azon örvendezzünk, milyen jók voltunk. Sokkal messzebb kell mennünk ennél, akár az ellenség szeretetéig is! Mert aki erre a magaslatra el tud jutni, annak már eszében sincs dicsekednie a tetteivel. Szent Pál apostol pedig mindenfajta dicsekvéstől óva int az apostoli szakaszban, és arra tanít, hogy „az erő a gyöngeségekben nyilvánul meg a maga teljességében” (2Kor 11,30–12,9).

Szent Pál szerint csak a megpróbáltatásokkal lehet dicsekedni. Igaz, ebben a részletben csupán egyet említ ezek közül, a Damaszkuszából való menekülését (2Kor 11,32). Elképzelhetjük, milyen életveszélyes volt, amikor az éjszaka kellős közepén egy kosárban eresztették le őt a meredek városlalon. Nem dicsekedni, sokkal inkább hálálkodni való dolog volt, hogy nem törté ki a nyakát. Ha elfogják, ki is végzik, mert Jézus tanítását hirdette. Ám ő minden megpróbáltatást vállalt volna ezért. Szavaiból megérthetjük, hogy Urunk előtt semmi más dicsekvés nem érvényes, csak az, amit az ő nevében, illetve

őerte megpróbáltatásként vállalunk.

Az apostol elmondja azt is, mi a dicsekvés alapja: a *belső-séges kapcsolat* az Úrral. Az ő számára ez látomásokban nyilvánult meg (2Kor 12,3). Elragadtatásaival dicsekedett, mert átélhette az Istennel való kapcsolat magasságát és mélységét. Nem mindenkinek adatik meg ez. Sőt, az sem biztos, hogy hiteles és egészséges formában adatik meg. Éppen ezért nem is kell feltétlenül törekedni arra, hogy látomásaink legyenek. A keresztyén élet hiteles lehet ezek nélkül is. Azt viszont bizonyára sokan megtapasztalták, mennyire bele lehet merülni az imádságba. Előfordulhat, hogy ilyenkor teljesen megszűnnek számunkra a külvilág hatásai. (Bárcsak minél gyakrabban lenne így! Mert általában – sajnos – inkább a fordítottja a gyakori, amikor a külvilág nem engedi az imában való elmélyülést.) Példát tár elének az apostol: ne mással, az Urunk-

kal való bensőséges kapcsolattal dicsekedjünk.

Végül *figyelmeztetést* is ad Szent Pál, éppen az elbizakodottság ellen (2Kor 12,7). Ő maga, mint mondja, „tövist kapott a testébe”, amiről nem tudjuk, miféle figyelmeztetés volt, de mindenképpen arra szolgált, hogy el ne bízsa magát. Bizony, ez nagy veszélyt jelent számunkra is, könnyen beleeshetünk ilyen csapdába. Hiszen emberségünk mélyén ott rejtőzik a babiloni torony építésének vágya. A törekvés, hogy olyat alkossunk, ami mások szemében nagy. Akár olyan nagy, hogy azt hisszük, megközelíthetjük vele Istent. Milyen jó lenne, ha javító szándékú figyelmeztetésnek tudnánk felfogni a tövist, amit olykor az Úrtól kapunk.

Érdemes követnünk Pál apostolt, aki azt mondta: „nem akarok mással dicsekedni, mint Urunk, Jézus Krisztus keresztyével” (Gal 6,14).

Ivancsó István

SZENTMISEKOMMENTÁR

Bevonulás

Amikor Jézus bevonul Jeruzsálembe, a nép királynak kijáró tisztelettel köszönti, és ő nem utasítja el az ünneplést. Királysága mégis váratlan fordulatot vesz, bevonulása a Golgotán ér csúfos véget – lát-szólag.

Az introitust éneklő keresztyén nép ismeri a keresz és a feltámadás titkát. Tudja, hogy az életre a halálón keresztül vezet az út, és megértette, hogy Jézus diadala nem egy

győztes hadvezéré vagy egy hatalmas uralkodóé. Amikor a liturgiát vezető püspök vagy pap és a szolgálattelvők az ének hangjaira bevonulnak a templomba, és tiszteletadással köszöntik az oltárt, tudják, hogy ez az út, amin Jézust kísérik, hová vezet.

A bevonulási körmenetet a nagy ünnepeken a keresz vezet, a keresztyén győzelmi jelvény, amelynek kettősségét – a halálón keresztül az életre,

a fájdalomon keresztül az örömré – soha semmilyen simulékony értelmezés nem fogja tudni feloldani. A körmenetben helyet kap az evangéliumskönyv is, amelynek betűiből a felolvasás, a meghallás és a tettekre váltás során lesznek életadó igék.

Az élet körmenete ez, az élő Isten Fiáé, aki itt és most, ma újra láthatóan lakást vesz népe körében.

Fehérváry Jákó OSB

A HÉT SZENTJE

Avilai Szent Teréz

Október 15.

Bármilyen alázatos és tartózkodó volt a kolostori életben, nővértársai a „különcsége” miatt üldözni kezdték. Azzal vádolták, hogy látomásai nem Istentől, hanem az ördögtől valók. Ebből a kínos helyzetből négy későbbi szent, *Borja Ferenc*, *Bertran Lajos*, *Alcantarai Péter* és *Keresztes János* tanúságtétele szabadította meg, akik igazolták misztikájának hiteltelenséget.

Mint minden igazi misztikus, Teréz is úgy érezte, hogy cselekednie kell, apostoli életre küldetett: „Cselekedeteket kell végrehajtani,

mindig csak cselekedeteket”, hiszen „nem arról van szó, hogy sokat kell gondolkodni, hanem arról, hogy nagyon kell szeretni”.

Miután engedélyt kapott a pápától és az ávilai püspöktől, egy árva fillér nélkül kis kolostor építtetésébe kezdett Ávilában. 1562-ben nyitotta meg a kármeliták megreformált (sarutlan) ágának első kolostorát.

Bár igen sokan próbálták akadályozni, egyik kolostoralapítását követte a másik. Sokan és nagy lelkesedéssel csatlakoztak hozzá. Jelentős támasza volt Keresztes János és *Grácián Jeromos*, akik akkor is mellette álltak, amikor a rend sarus ága 1575-ben támadást indított ellene.

Életének utolsó huszonkét éve főleg írással telt. Könyveiben – *Önéletrajzában*, *Az Úr irgalmasságának könyvében*, *A tökéletesség útjában*, *A belső várkastélyban* és *Az alapítások könyvében* – örökítette meg misztikus tapasztalatait. Saját példáján mutatta meg, hogy a barátság Jézussal nem a kevesek kiváltsága, hanem minden ember számára elérhető, akárcsak a másik emberrel való barátság. Hiszen Isten nem megközelíthetetlen messzeségben van tőlünk: „Ne úgy képzeljük a lelket, mintha valami csekélyke, szűk dolog volna, hanem úgy, mint egy egész belső világot, melyben megannyi, pazar fénnel berendezett lakás van. Ez nem is lehet másképpen, hiszen ott, a lélek bensejében van Istennek lakása is.” Tizenhét női és tizenöt férfikolostort alapított a sarutlan kármeliták számára.

L. K.

OKTÓBER 16., PÉNTEK – *Szent Hedvig szerzetesnő vagy Alacoque Szent Margit Mária szűz emléknappja* (Lehel) – Ef 1,11–14 – Lk 12,1–7.

OKTÓBER 17., SZOMBAT – *Antiochiai Szent Ignác püspök és vértanú emléknappja* (Rudolf, Rezső) – Ef 1,15–23 – Lk 12,8–12.

OKTÓBER 18., ÉVKÖZI 29. VASÁRNAP – **MISSZIÓS VASÁRNAP** (Szent Lukács evangélista, Juszatusz) – Iz 45,1,4–6 (*Megfogtam Kúrosz jobbját, hogy színe előtt meghódolásra bírjam a nemzeteket.*) – 1Tessz 1,1–5b (*Megemlékezünk hitetekről, szeretetetekről és reményetekről.*) – Mt 22,15–21 (*Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, az Istennek pedig, ami az Istené!*) – **Zsolozsma:** I. zsol-tárhét – **Énekrend:** Ho 227 – EE 593, Ho 227 – EE 143, Ho 109 – EE 598, Ho 306 – EE 365.

A hét liturgiája

A év

hogy színe előtt meghódolásra bírjam a nemzeteket.) – 1Tessz 1,1–5b (*Megemlékezünk hitetekről, szeretetetekről és reményetekről.*) – Mt 22,15–21 (*Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, az Istennek pedig, ami az Istené!*) – **Zsolozsma:** I. zsol-tárhét – **Énekrend:** Ho 227 – EE 593, Ho 227 – EE 143, Ho 109 – EE 598, Ho 306 – EE 365.

OKTÓBER 11., ÉVKÖZI 28. VASÁRNAP (Boldog XXIII. János pápa, Brigitta, Gitta, Etel) – Iz 25,6–10a (*Az Úr bőséges lakomát rendez, és letörli a könnyet minden arcáról.*) – Fil 4,12–14.19–20 (*Mindenre képes vagyok abban, aki nekem erőt ad.*) – Mt 22,1–14 vagy Mt 22,1–10 (*Akit csak találtok, hívjátok el a menyegzőre!*) – **Zsolozsma:** IV. zsol-tárhét – **Énekrend:** Ho 223 – EE 209, Ho 223 – EE 147, Ho 134 – EE 594, Ho 284 – EE 234. **OKTÓBER 12., HÉTFŐ** (Mikes, Miksa) – Gal 4,22–24.26–27.31–5,1 – Lk 11,29–32. **OKTÓBER 13., KEDD** (Kálmán, Ede, Evárd) – Gal 5,1–6 – Lk 11,37–41. **OKTÓBER 14., SZERDA** – *Szent I. Kallixtus pápa és vértanú emléknappja* (Helen, Alán) – Gal 5,18–25 – Lk 11,42–46. **OKTÓBER 15., CSÜTÖRTÖK** – *Jézusról nevezett (Avilai) Szent Teréz szűz és egyháztanító emléknappja* (Auróra, Aranka) – Ef 1,1–10 – Lk 11,47–54.

Megújult a búcsúszentlászlói kegyhely

Fogolykiváltó Boldogasszony búcsúján, szeptember 27-én Udvardy György veszprémi érsek ünnepi szentmisét mutatott be Búcsúszentlászlón, majd megáldotta a felújított templomtetőt és a homlokzatot.

Szeptember utolsó vasárnapján tartják Fogolykiváltó Boldogasszony ünnepét, amit a török idők óta megünnepelnek Búcsúszentlászlón. A településen évszázadokon át ferences rendház működött. A rendszerváltás után visszatért ferencesek mintegy másfél évtizeddel ezelőtt átadták a plébániát a Veszprémi Főegyházmegyének.

A búcsúi ünnep reggelén Takáts István általános érseki helynök mutatott be szentmisét. Később a kegytemplom kertjében lévő oltárnál tartották meg az ünnepi búcsúi nagymisét, amelynek szónoka és főcelebránsa Udvardy György veszprémi érsek volt. A liturgián a környék papsága koncelebrált.

Az ünnepségen jelen volt Soltész Miklós egyházi és nemzetiügyi kapcsolatokért felelős államtitkár, valamint Molnár Gyula, Búcsúszentlászló polgármestere.

„Egy-egy búcsú alkalmával égi édesanyánk két szép szemébe nézünk. Látjuk egész életünket, nehézségeinket, örömeinket, és tudjuk, mert tapasztaljuk, hogy a Szűzanya segít, és közbenjár értünk” – hangzott el Tódor Szabolcs plébános köszöntőbeszédében.

Ezután a veszprémi érsek megáldotta a felújított templomtetőt és homlokzatot. Hangsúlyozta: mindig nagy öröm megáldani a bevégzett munkát, amely az emberi közösség javát és Isten dicsőségét szolgálja. Prédikációjában így fogalmazott: „Égi édesanyánk pontosan tudja, hogy mi van velünk, mi a kérésünk, mitől szenvedünk, milyen rabságban élünk. Égi édesanyánkra most úgy tekintünk, mint Fogolykiváltó Boldogasszonyra, aki a szabadulásunkat akarja elősegíteni.”

„Egyházunk úgy állítja eléink Máriát, mint minden hívő példaképét. Mindannyiunknak hozzá hasonlóvá kell válnunk. Ő egészen mentes maradt a bűntől, és teljesen szabad,

va dönthetünk a jövőnkéről. Indulatainknak, félelmeinknek, a gyűlöletnek is sokszor a rabjai vagyunk. Isten szeretne megszabadítani,

meggyógyítani bennünket, új szabadsággal akar megajándékozni.”

A megszokásaink is nagy hatással vannak az életünkre – folytatta elmélkedését a főpásztor. Minden olyan szokás, amely nem méltó Krisztushoz, megfoszt minket a szabadságunktól. Fontos, hogy képesek legyünk a jelenségek megítélésére, és mindig készen kell állnunk arra, hogy vállaljuk a küzdelmet a jóért – hangsúlyozta Udvardy György.

A számítógép, a virtuális világ, a technikai eszközök nagy segítséget jelenthetnek a mindennapiainkban, de egyúttal veszélyt is. Átluk könnyen elmenekülhetünk egy olyan világba, amely kényelmes, gyorsan átlátható, ám így elveszíthetjük a kapcsolatunkat a valós élettel. Sokszor sajnos lemondunk a cselekvéseink következményeiről, ki akarjuk kerülni őket. Szembesülnünk kell azzal, kik vagyunk, látnunk kell, milyen méltóságra hívott meg bennünket Isten.

Kérjük égi édesanyánkat, Fogolykiváltó Boldogasszonyt, hogy segítsen visszanyernünk a szabadságunkat, istengyermeiki méltó életünket. Segítsen megszabadulnunk azoktól a megkötöttségektől, amelyeket teherként hordozunk, és ezért nem tudjuk boldogan, fel szabadultan élni a mindennapjainkat – mondta az érsek.

A szentmise zenei szolgálatát a templom Szent László kórusa látta el. Az ünnepi alka-

mert az szabad igazán, akinek nincs bűne. Mindannyian ezt a szabadságot, ezt a kegyelmet kaptuk meg a keresztségben, és pontosan tudjuk, hogy amikor bűnt követünk el, a szabadságunkat veszítjük el, rabságba kerülünk.”

Szentbeszédében az érsek rámutatott életünk azon területeire, ahol rabságban vagyunk. Szabadságunktól a bűneinken túl megfoszthatnak bennünket a rossz szokásaink vagy a virtuális világ is.

Prédikációjában a főpásztor külön kitért arra, hogy mennyit küzdünk a lelünk tisztaságáért. „Amikor nem Istennek tetsző életet élünk, egy idő után ezek a rossz cselekedeteim fogják meghatározni a következő döntéseimet is.” Óriási ajándék, hogy kérhetjük az Egyháztól a bűnbocsánat szentségét. Ez visszaadja istengyermeiki szabadságunkat, és így megújul-

lomra egy, a templom történetét összefoglaló kiadvány és emléktárgyak, díszek is készültek.

Soltész Miklós egyházi és nemzetiügyi kapcsolatokért felelős államtitkár a beszédében hangsúlyozta: a közösség erejéből valósulhatott meg ez a beruházás. Arra kérte a fiatalokat, hogy a járványhelyzetben segítsék a szülőket, a nagyszülőket és a dédszüloket. Az idősebbektől pedig imát kért a fiatalokért, hogy felismerjék, mi az, ami érték, és mi az, amivel rombolni akarják őket.

Molnár Gyula, Búcsúszentlászló polgármestere így fogalmazott beszédében: „Ez a templom nem csak a miénk, hanem egész Zala megyéé. Boldogok vagyunk, hogy a felújított templomunkban méltóképpen fogadhatjuk majd zarándok testvéreinket.”

Forrás és fotó: Veszprémi Főegyházmegye

Önazonosságunk Krisztusban

Online Nagymaros ősszel is

A járóányhelyzetre való tekintettel a tavaszihoz hasonlóan online rendezték meg az őszi Nagymarosi Ifjúsági Találkozót is, október 3-án. A rendezvény központi gondolata Szent János apostol első leveléből való volt: „Nézzétek, mekkora szeretettel van irántunk az Atya: Isten gyermekeinek hívnak minket, és azok is vagyunk” (1Jn 3,1).

Mit jelent Isten gyermekének lenni? Mi a kereszteni identitás? Erről szóltak az idei őszi nagymarosi találkozó előadásai.

Az online résztvevőket Balázs András, a dunakeszi főplébánia és a dunakeszi-alagi plébánia plébánoshelyettese, valamint Földváry Katalin szociális testvér köszöntötte.

A Nagymarosi Ifjúsági Találkozó napindítóját helybeli

szent titkával (misztérium) találkoznia ma nem könnyű, a láрма, a zaj eltereli a figyelmünket – mondta az előadó, és felidézte egy élményét, amikor kispapként találkozott a csendben az Úr hangjával, egy dal formájában, sokára kapva meg a választ a kérdésére.

Igen, a csend kínzó lehet, de a fájdalmas várakozásra szükség van ahhoz, hogy milyen belénk vésődhesen Isten

az előkelő.” A nyugalmazott pannonhalmi főapát rámutatott: Isten a kicsinyeket, a gyöngéket, a semminek lát-szókat hívja meg, hogy általuk vigye véghez az akaratát.

Sillye Jenő arról beszélt, hogy az idős emberek magányosnak, elszigeteltnek érezhetik magukat a járvány idején. Az ismert evangéliumi jelenetre utalva azt mondta, ne féljünk kérni az Urat – nehézségeink közepette ordítóva is akár –, hiszen ő „ott alszik életünk csónakjában”.

A találkozó szentmiséjének főcelebránsa Marton Zsolt váci megyéspüspök volt, aki püspöksége előtt tizenhárom éven át szolgált a nagymarosi szervezőstáb tagjaként.

Homíliáját a következő szavakkal kezdte: „Nagy ajándék, hogy együtt lehetünk. Sem a maszk, sem a vírus nem jelent akadályt Krisztus számára, a Szent János-i mottó aktuális: Isten gyermekei vagyunk.”

Az Úr arra hív, hogy boldogok legyünk, de a mai világ mintha ki akarná húzni a lábunk alól a talajt, pesszimista hangok, összeesküvés-elméletek terjednek, vagy éppen a felelőtlenség. Kérdés, hogy ebben a helyzetben mi Isten gyermekének a feladata.

Marton Zsolt Szent Ferenc életpéldáját hívta segítségül ennek a kérdésnek a megválaszolásához. – Szent II. János Pál pápa úgy fogalmazott, a szeretet és a halál civilizációja kúzd egymással. Ez mindenkor így volt, Szent Ferenc korában is. Mondják, ma nem szentekre, inkább üzletemberekre volna szükség. Pedig a szentek építik a szeretet kultúráját, krisztusi radikalitással, ahogyan Ferenc is tette – folytatta a váci főpásztor. – A küzdelmet elsősorban önmagunkban kell megvívni, ahogyan Isten szegénykéje is tette. Önteltség helyett kicsinnyé kell lennünk, hogy Isten tölthessen be minket.

Szent Ferencet a szegénység, a béke és a teremtett világ szeretete jellemezte. Követhetjük őt abban, hogy nem építjük tovább az önzés, a fogyasztás civilizációját, hanem megpróbáljuk közvetlenül szeretni a másik embert: nem távolról, hanem szembenézve vele. Ítékezés helyett dicsérettel szeretni, elfogadni a másikat, akkor is, ha ez érzelmileg nehéz, ez ma a szeretet kultúrájának építése – szögezte le Marton Zsolt.

A püspök Bőjte Csaba OFM ismert mondását kölcsönvéve, továbbgondolva hangsúlyozta: próbáljuk a szidás helyett jóvá szeretni a világot, és akkor a többi ember számára is Isten gyermekeivé válunk, nem csak mi valljuk magunkat annak.

A szentmise végén Dobszay Benedek OFM a szervezők vezetőjeként megköszönte Marton Zsolt püspök és Hugyecz János plébános szolgálatát, illetve az új nagymarosi plébános, Csáki Tibor vendégszeretetét. A ferences szerzetes minden személyesen részt vevő, valamint online jelen lévő fiatal imáját kérte a jövő tavaszi személyes találkozásért.

**Körössy László
Fotó: Zsarnóczai Judit**

hívó fiatalok és a Boanergész zenekar tartotta a nagymarosi templomban.

Dobszay Benedek OFM, a találkozó szervezőinek vezetője arról beszélt, hogy „a járvány okozta krízisben is itt marad velünk az Úr”. A veszélyhelyzet ugyanakkor alkalmat ad arra, hogy elgondolkojunk azon, kik vagyunk. Önazonosságunkban meg kell erősödnünk, erről szól a találkozó választott mottója is. Mi, keresztyének nagy gazdagság letéteményesei vagyunk – folytatta a ferences szerzetes, – Isten gyermekeivé lettünk a keresztségben. Ezt kell most átgondolnunk a Szentlélek segítségével azért, hogy keresztyénként jól legyünk jelen a krízisben.

A találkozó tanúságtételekkel folytatódott. Horváth Sarolta, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola hallgatója, Nagy Bálint jezsuita szerzetes, Nagy Lajos és családja (felesége, Kata és lánya, Orsi), valamint Horváth Orsolya nagymarosi ciszterci nővér felvételről beszéltek küldetésről, hivatásról, elkötelezettségről, valamint személyes isten tapasztalatukról.

A tanúságtételek hangsúlyozták, hogy a keresztyén élet megajándékozott lét, válasz az Úr szerető közeledésére, hiszen először ő mondott igent ránk, ő gyógyítja sebeinket, és mi megoszthatjuk vele örömeinket.

Hugyecz János gödöllői plébános (az aktuális nagymarosi levél megfogalmazója) az előadásában hangsúlyozta, szemléljük a mennyei Atya szeretetét, és ebben a szeretetben fedezzük föl újra, hogy kik vagyunk valójában. Az idők jelei arra utalnak, hogy ezt egyre inkább át kell gondolnunk.

XVI. Benedek pápa keményen fogalmazott első németországi útján: „Elvesztettétek a misztérium iránti érzéketeket.” Persze a lét, a világ és életünk

hangja – mondta a gödöllői plébános.

Hugyecz János atya a tavábbiakban az istenfélelem ajándékáról beszélt. A megrendültség – amit Szent János apostol a Jelenések könyve tanúsága szerint Patmoszra átélt – a Szentlélek ajándéka. Leborulás az Úr lábaihoz, akinek megdöbbenő a válasza: „Ne félj, én vagyok az első és az utolsó.”

Hugyecz János elmondta, Isten gyermekei vagyunk, a Fiú barátai, testvérei és a Szentlélek templomai. Feladatunk van a világban: szeretnünk kell embertársainkat.

A gödöllői plébános Robert Sarah bíborost is idézte, aki a Genezáreti-tavon történt ismert jelenetre utalt: ott alszik Jézus a mi életünk csónakjában is, ébresszük hát fel, és kérjük a segítségét.

A főelőadás után szentségimádás következett, majd az online résztvevők a fakultációk keretében találkozhattak Kerényi Lajos piarista szerzetessel, a kérdezz-felelek programban Hugyecz Jánossal, Farkas Lászlóval és Brückner Ákossal, Törőcsik Júlia szociális testvér pedig a szentlelkes életről tartott online műhelyt, több rendtársával együtt.

A fakultációk után ismét rövid tanúságtételek következtek, ezúttal arról, hogyan vagyunk jelen a világban keresztyénként, Isten országát képviselve. Gállné Busai Barbara (Szent András Evangelizációs Iskola) arról beszélt, hogy a mai embernek leginkább a szerető figyelemre van szüksége, amit nem könnyű megadni a másiknak, pedig nagy ajándék az egymásra figyelő beszélgetés.

Várszegi Asztrik OSB az életét elkísérő, segítő szentírási részről, az 1Kor 1,26-ról beszélt: „Gondoljatok csak a meghívásotokra, testvérek! Itt nem sok az emberileg bölcs, nem sok a hatalmas, nem sok

Angyalok vezessék lelkedet

*Utolsó útjára kísérték
Vigassy Mihály pápai prelátust*

(Folytatás az 1. oldalról.)

Erdő Péter bíboros a következő szavakkal kezdte gyászbeszédét:

„Szent angyalok vezessék fel Istenhez a lelkedet, hogy megtaláld a szentek közt örök üdvösségedet.” „In Paradisum deducant te angeli.” Sokszor hallottuk ezt a fohászt temetések alkalmával, de ma különösen időszerű. Vigassy Mihály pápai prelátus, plébános úrtól, Mihály atyától veszünk búcsút névnapján, Szent Mihály főangyal ünnepén.

Amikor tavaly decemberben találkoztunk, már tudta, hogy gyors lefolyású, emberileg nézve gyógyíthatatlan betegség támadta meg. Akkor is utána is, ahányszor csak beszélünk, mindig épültem rajta, hogy bár megrendüléssel fogadta az állapotát, mégis harmónia volt a lelkében, elfogadta az isteni gondviselés tervét. Még utolsó napjaiban is a rábízott hívőkre gondolt, szinte második természetévé lett a lelkipásztori szeretet. Ezt láttuk rajta már a szemináriumi évek alatt is, majd később,

gonoszt és angyalait kivetik a mennyből, és letaszítják őket ide, a földre (Jel 12,7-9). Mikhaél, vagyis Mihály neve azt jelenti: Ki olyan, mint az Isten? Bibliai gyökerű a meggyőződés, hogy a gonosz lelkek nagy bűne, bukásuk oka abban állt, hogy Istennel akarták egyenlővé tenni magukat. Márpedig jó és gonosz nem egyenlő erők, mert egy az Isten, ő a Mindenható és az örök jószág. Rajta kívül mást imádni a legelső bűn, a legalapvetőbb eltévelyedés. Pedig az értelmes lényt megkísérti a vágy, hogy önmagát imádjá. A sátán még Jézusnak is azt ígéri: az egész világot neked adom, ha leborulva imádsz engem (Mt 4,9). Az embert megejtí ez a kísértés. A Biblia az ősszülők bűnében is ezt látja, hiszen a kísértő azt ígéri, ha esznek a tiltott fa gyümölcséből, olyanok lesznek, mint az Isten (Ter 3,5).

Ez a kísértés jelen van az emberiség egész történelmében. Ha az ember maga akarja megalkotni önmagát és világát, mert úgy gondolja, sérelem esik a szabadságán, ha

Mihály főangyal segítségét. Hiszen földi életünk lelki küzdelmeiben is támogatni tud minket, és életünk döntő, végső pillanatában is mellettünk áll.

Bizalommal kérjük tehát Istent irgalmát és Szent Mihály főangyal hatalmas közbenjárását Mihály pap testvérünk és a történelemben lelki harcot vívó Egyházunk számára. Ámen.

*

„Az Úr az én pásztorem, jó pásztor ő. « Kedves Mihály atya, kedves Mityu! Ez a 23. zsoltár alapján készült dal volt az egyik kedvenced, mindig lelkesen fújtad, amikor csak lehetett” – kezdte beszédét Forián-Szabó Péter, aki hosszú éveikig volt Vigassy Mihály egyik legközvetlenebb világi munkatársa a krisztinavárosi plébánián. Könnyeivel küszködve emlékezett arra, hogy amíg Mihály atya „a mi pásztorunk” volt, addig minden tetteből, minden rezdüléséből kiérződött, mennyire komolyan vette ennek a zsoltárnak minden szavát. „Nemcsak az volt nyilvánvaló előt-

Felújították az óföldreáki erődtemplomot

Hálaadó szentmise keretében szeptember 27-én átadták és megáldották a felújított óföldreáki erődtemplomot. Ez az Alföld egyetlen olyan temploma, amely vízesárok között áll.

Kiss-Rigó László szeged-csanádi megyéspüspök a szentmisén kérte a hívektől, hogy a kőből és téglából épült templom jelképezze azt az élő közösséget, amely hitet tehet Krisztus mellett.

A püspök úgy fogalmazott: minden közösségben vannak olyanok, akik a hétköznapi életükben messze állnak az általuk fennhirdetett eszméktől. Az volna a természetes, ha nem csak hivatkoznának a gyökereinkre, hanem valóban személyes kapcsolatunk lenne a föltámadt Krisztussal, gyakorolnánk mindazt, amit tanított, és hiteles tanúságot tennék róla – mondta. Kiss-Rigó László azt kívánta, hogy a felújított templom segítse az óföldreákiakat Krisztushoz fűződő kapcsolatuk elmélyítésében és abban, hogy valódi közösséggé forrjanak össze.

Lázár János, a térség országgyűlési képviselője úgy fogalmazott, bár ezen a helyen már korábban is állhatott templom, az istenháza a mai formájában a XV. század második felében épült, Hunyadi Mátyás uralkodásának időszakában. A történelmi Magyarország egyik legfontosabb korszaka volt ez, amikor a magyarok képesek voltak a keresztény Európa sorsát érdemben befolyásolni. Hozzátette: talán nem véletlen, hogy az óföldreáki templom újjáépítése a Mátyás-kultusz újjáéledése idején, az 1920-as években történt meg.

A templom nemcsak a dicső múltra emlékeztet, hanem az enyészeti évszázadaira is, továbbá arra, hogy mindig jönnék új és új nemzedékek, melyek úgy gondolják, a templomokat újjá kell építeni. Ez azért lehet így, mert az országot évszázadokon keresztül a hit, a remény és a szeretet mentette meg – fogalmazott a politikus.

A középkori földéaki templomról a legfontosabb írott adat 1429-ből, egy, V. Márton pápa által kiadott bullából származik. Az épület a XVI. századtól kezdve több kézirat és nyomtatott térképen is szerepel. Az Árpád-kori

templom helyén a XV. században emelték a lényegében máig változatlan formájában fennmaradt, gótikus épületet. A templomot egy kissé szabálytalan alakú, 24-26-szor 38 méteres erődítés vette körbe, a falakon kívül pedig 2,5-3 méter mély árok futott. A templomot a sáncárkon átvezető fahídon keresztül közelíthették meg a hívek. A harangtorony 12-15, a kaputorony 12-18 méteres volt, ezekből Makóig, Vásárhelyig vagy akár Szegedig is elláthatak az őrszemek.

A műemlék renoválására tavaly 83,5 millió forint összegű támogatást nyert az egyházmegye. Elkészült a vízesárok fölött az új fahíd és megvalósult a templom teljes külső felújítása: szigetelték és lefestették a falakat, kijavították a tetőt és a torony faszerkezetét, kiépült a csapadékvíz-elvezető rendszer. A belső felújítás során korszerűsítették a liturgikus tér elektromos hálózatát, energiatakarékos lámpákat szereltek föl és kamerarendszert építettek ki. Restaurálták a templom ólomüvegeit, kijavították a vakolat hibáit, újrafestették a belső teret és a nyílászárókat.

Forrás és fotó: MTI

Evezz a mélyre, s vesd ki a hálód

*Negyven éve teljesít zenei szolgálatot Kaposváron
Horváth Zoltán*

Szeptember 27-én, vasárnap ünnepelték Horváth Zoltán gitáros zenei szolgálata megkezdésének negyvenedik évfordulóját a kaposvári Szent Imre-templomban. A szentmise főcelebránsa Varga László megyéspüspök volt.

csolta, majd főpásztori áldásban részesítette „Zolát”. Akarsz-e önként, szabadon, szeretetből függeni a mennyi Atya akaratától? – tette fel a kérdést homíliájában a főpásztor. – Ha igen, akkor krisztusi leszel! Krisztus lelkületével leszel jelen az Egyházban s a világban. Má-

ség, sikertelenség kísért bennünket. Jézus azt kéri tőlünk – ha forgatjuk Isten igéjét, ha a szívünkbe írhatja a Szentlélek által az örömhírt, Isten az ő szavát –, hogy evezünk a mélyre, s vessük ki halfogásra a hálónkat. Péter azt mondta Jézusnak: „A te szavadra kivetem a hálóm.”

Ha szeretjük Isten igéjét, s ha örülünk neki, akkor megtanulunk engedelmeskedni az ő szavának. Vágyakozva fogjuk várni, hogy beteljesedjen Isten szava az életünkben.

Legyen bennünk Isten igéje életünket átalakító történet!

Ha szereted Isten szavát, ha örülsz neki, ha hiszel benne, akkor megvalósítod Isten akaratát, mely szentté fog tenni! Elvezet az örök életre, az üdvösségre, Isten dicsőségére. Kell ennél több? Nekem nem! – fogalmazott a főpásztor.

A prédikációt és a hitvallást követően Zola barátai, közösségi és zenésztársai fohászkodtak az Úrhoz, a Szentlélek támogatását kérve a további szolgálathoz, majd a szentmise után örömezenélással, dicsőítéssel folytatódtak az ünneplés.

Forrás: Kaposvári Egyházmegye
Fotó: Kling Márk

amikor káplán volt Nyergesújfaluban, Törökőrön, Óbudán, aztán önálló plébános a budapesti Kövi Szűz Mária Plébánián, végül pedig tizenhét éven át Krisztinavárosban. Tanácsos plébánosként emberségével, bölcs meglátásaival, eleven hitével segítette az egyházmegye vezetését. Ezért is hálával tartozom neki.

Amikor a járvány idején befejezte földi pályafutását, többen azt kérték, hogy a temetésére a veszélyhelyzet elmúltával kerüljön sor, a névnapja táján. Aligha számítottak arra, hogy még most sem gyűlhet majd össze mindenki, aki tisztelte és szerette őt, mert a járvány második hulláma óvatosságot követel.

Mégsem pusztá véletlen, hogy Szent Mihály napján temetik őt. Hiszen épp Szent Mihály főangyalról olvassuk a Jelenések könyvében, hogy angyalai élén nagy harcot vív a sátán és a gonosz lelkek ellen, és legyőzi őket. Ekkor a

tiszteletben tartja a teremtett világ rendjét, s ha maga próbál a világ számára egyéni kívánságai szerint a legfőbb törvény lenni, akkor a létező valóság válaszol. Akkor áthulámszik az emberiségen a hisztérikus rettegés. Akkor fontos-sá válik a természet védelmének gondolata. Pedig nem a természetet védjük. Hiszen a teremtett természet rendje mindig, most is érvényesül. De ha önző, önkényes, önistenítő módon bánunk vele, akkor a saját létünk kerül veszélybe. Am mintha éppen ez lenne a célja a történelmet végigkísérő gonosznak. Róla mondja Jézus, hogy „gyilkos kezdettől fogva” (Jn 8,44).

Am az Isten iránti imádás és szeretet erői is működnek a világban. A választott nép és az Egyház védelmezőjeként tiszteljük Szent Mihály arkan-gyalt a gonoszág elleni állandó küzdelemben. XIII. Leó pápa fontosnak tartotta, hogy az Egyház állandóan kérje Szent

tűnk, hogy teljesen rábízta magát az Úrra, hanem az is, hogy lelkipásztorként mennyire szerettél volna te is az Úrhoz hasonlóan jó pásztor lenni. Olyan lelkipásztor, aki a lehetőségeihez, a képességeihez mérten folyton igyekszik szeretni a nyáját.”

Forián-Szabó Péter azzal a gondolattal zárta beszédét, hogy Mihály atya számára a legnagyobb örömet az jelentené, ha este „nem gyászmisére, hanem hálaadó szentmisére jönnénk össze” a krisztinavárosi templom oltáránál.

Vigassy Mihály 1993 és 2002 között esperesi szolgálatot is ellátott. 1994-ben pápai prelátusi címet kapott, 2002-től érdemes esperes lett. Hosszú éveken át a Regnum Marianum papi közösségének tagja volt, négy éven át pedig házfőnöke a közösségnek.

Forrás: Esztergom-Budapesti Főegyházmegye
Fotó: Merényi Zita

A szentmise elején Tomanek Ferenc plébános mondott köszönetet a szolgálatért, majd a plébánia nevében egy gitárral ajándékozta meg a zenei szolgálattevőt.

A szentmise főcelebránsa Varga László megyéspüspök volt, aki előbb a keresztény könnyűzenei előadó, gitáros és dalszerző, Ferenczy Rudolf (Dax) köszöntő sorait tolmá-

sokat is Krisztushoz vonzó életet leszl!

Amikor Jézus találkozik Péterrel és társaival, akkor azt kéri: „Evezz a mélyre, s vesd ki a hálód!” Péter így tesz, noha, mint beszámol róla, előzőleg egész éjszaka fáradoztak, de semmit sem fogtak.

Naponta vannak olyan helyzetek az életünkben, mikor kudarc, eredménytelen-

Kínai katolikusok tiltakozása

Egy tankönyv azt állítja, Jézus halálra kövezte a bűnös asszonyt

A kínai katolikus hívek arra kérik a helyi egyház főpásztorait, szövegének fel az ügyben, és követeljenek bocsánatkérést.

Felháborította a kínai katolikusokat az az iskolai tankönyv, amely eltorzítva ír le egy bibliai történetet, azt állítva, hogy Jézus Krisztus halálra kövezte a bűnös asszonyt azért, hogy engedelmeskedjen a kor törvényeinek. A vitát kiváltó tankönyvből, amit az állami fenntartású műszaki egyetem (University of Electronic Science and Technology of China) adott ki, „szakmai etikát és jogot” kívántak tanítani szakképző iskolák tanulóinak.

A tankönyv a házasságtörő asszonyról szóló példabeszédre (Jn 8,1–11) hivatkozik, melyben Jézus megbocsátotta az asszony bűneit. A tankönyvben azonban nem várt befejezést adnak a történetnek. A tömeg halálra akarja kövezni az asszonyt, törvényük kívánalmainak megfelelően, Jézus azonban azt mondja: „Az vesse rá az első követ, aki büntelen közületek!” Ezt hallva a tömeg széteszik. Amikor mindenki elmegy, a tankönyvi verzió szerint maga Jézus kövezi halálra az asszonyt, mondván: „Én is bűnös vagyok. De ha a törvényt csak azok hajthatják végre, akik hiba nélkül valók, akkor a törvény megszűnik.”

Egy katolikus hívő, aki a közösségi médiában közzétet-

te a tankönyvet, úgy ítéli meg, hogy a szöveg eltorzítása támadás a Katolikus Egyház ellen. „Szeretném, ha mindenki tisztában lenne azzal, hogy a Kínai Kommunista Párt min-

dig is igyekezett eltorzítva bemutatni az Egyház történetét, rágalmozni az Egyházat és meggyűlöltetni az embereket” – írja a posztban.

Matthew Wang keresztény szakközépiskolai tanár megerősítette, hogy a tankönyvben valóban eltorzítva szerepel az evangéliumi történet, de arra is felhívta a figyelmet, hogy a könyv nem azonos szöveggel jelent meg Kína különböző részein. A vitát kiváltó kiadványt megvizsgálta a szakközépiskolai erkölcsi nevelésért felelős intézmény illetékes bizottsága. Matthew Wang szerint a szerzők rossz példát használtak a kínai szocialista törvények igazolására.

Egyes katolikus hívek úgy látják, a könyv szerzői azt akarták bizonyítani, hogy a törvény mindenek fölött áll Kínában, és az ilyesfajta törvénytisztelet elengedhetetlen ahhoz, hogy megvalósuljon a kínai jellegű átmenet a szocializmusba.

Egy katolikus pap, aki a neve elhallgatását kérte a UCA News hírügynökségtől, úgy fogalmazott: már az eredeti szöveg eltorzítása is „az erkölcs és a törvény ellen való, akkor hogyan lehetne szakmai etikát tanítani egy ilyen tankönyvből?” „Szomorú társadalmi jelenség ez Kínában” – tette hozzá.

Néhány hívő is nyilatkozott az UCA News portálnak. Paul elmondta, hogy a kereszténység és az egyháztörténet hasonlóan torz ábrázolásaival mások is találkozhat már, de a tiltakozásokkal semmit sem érnek el. „Minden évben előfordulnak hasonló esetek, ám az Egyház nem küzd ellenük, nem kapja meg az öt megillető tiszteletet, és nem kérnek bocsánatot tőle a történetekért” – folytatta Paul.

Kama, aki egy katolikus csoport közösségi média-felületét kezeli, úgy látja, a tankönyv meggyalázza mások vallásos hitét, ezért a szerzőknek és a kiadónak helyreigazítást kell közölniük és nyilvánosan bocsánatot kérniük. „Reméljük, az egyházi vezetés fellép ebben az ügyben, szót emel az Egyház érdekében.”

Forrás: UCA News
Fordította: Verestói Nárcisz

Mindnyájan testvérek

Ferenc pápa Assisiben, Szent Ferenc sírjánál aláírta új enciklikáját

Ferenc pápa október 3-án délután Assisiben, a Szent Ferenc-bazilika kriptájában, Szent Ferenc sírjánál mutatott be szentmisét. A szertartás után az oltáron kézjeggyével látta el a Mindnyájan testvérek (Fratelli tutti) kezdetű új enciklikáját. Első alkalommal történt meg, hogy egy pápa nem a vatikáni Szent Péter-bazilika megszentelt falai között írt alá egy enciklikát.

Ferenc pápa a 2013. június 29-én közzétett Lumen fidei és a 2015. május 24-én megjelent Laudato si' kezdetű enciklikái után 2020. október 3-án látta el kézjeggyével harmadik enciklikáját, melynek bemutatására október 4-én, Szent Ferenc emléknapján került sor a Vatikánban. A pápa a déli Úrangyala imádság után beszélt a híveknek az enciklikáról, és a Szent Péter térre érkező zarándokoknak egy-egy példányt ajándékozott belőle.

Ferenc pápa október 3-án délután kevéssel 3 óra előtt helikopterrel érkezett meg a Vatikánból Assisibe, ahol Domenico Sorrentino püspök, Assisi főpásztor fogadta. A szeles, esős idő és a járványhelyzet miatt is csendes városban a Szentatyát Agostino Vallini bíboros, a Szent Ferenc-bazilika pápai legátusa és Enzo Fortunato minorita szerzetes, az Assisi Szent Konvent igazgatója köszöntötte.

A pápa azonnal a bazilika kriptájába sietett, ahol negyed 4-kor egyedül, mindenféle asz-szisztencia nélkül kezdte meg a szentmisét, úgy, ahogyan a Szent Márta Ház kápolnájában bemutatott reggeli szentmisék során megszoktuk tőle. Nem mondott homíliát. A kicsiny kriptában csak a konvent tagjai és néhány klarissza nővér vett részt a szentmisén, melynek végén, az áldás után Ferenc pápa bemutatta az enciklika megjelenésében közreműködő munkatársait.

„Most aláírom az enciklikát, melyet Paolo Braida prelátus hoz az oltárra, aki a pápa beszédeiről és a fordításokról felelős az Államtitkárság első tagozatában. Ő felügyel mindent.

Azt akartam, hogy jelen legyen itt, és ő hozza ide nekem az enciklikát. Vele jöttek a fordítók, Antonio atya, aki spanyolról portugálra fordította az enciklikát, és Cruz atya, aki a fordításokat a spanyol eredeti alapján ellenőrizte. Legyen ez a hála kifejezése az Államtitkárság egész első tagozatának, amely a szövetszerkesztésen és a fordításokon dolgozott. Alázatosak ezek a fordítók, elrejtőznek” – mondta a Szentatyá, majd kézjeggyével látta el az enciklika két példányát.

Ferenc pápa az Assisi Szent Konvent tagjainak köszöntése után azonnal visszatért a Vatikánba.

(Az enciklikát következő lapszámunkban ismertetjük.)

Forrás: Vatikáni Rádió
Fotó: Vatican News

A Szentatyá október 4-én, az Úrangyala imádsághoz kapcsolódóan a következőket mondta:

„Tegnap Assisiben voltam, hogy aláírom a Mindnyájan testvérek kezdetű enciklikát, amely a testvériségről és a társadalmi barátságról szól. Felajánlottam Istennek Szent Ferenc sírjánál, mert ő inspirált a megírására, a Laudato si' kezdetű előző enciklikához hasonlóan.

Az idők jelei egyértelműen azt mutatják, hogy az emberi testvériség és a teremtet világgal való törődés jelenti az egyetlen utat a teljes körű fejlődés és a béke felé. Ezt az utat jelezték már a szent pápák is: XXIII. János, VI. Pál és II. János Pál. A L'Osservatore Romano rendkívüli kiadásában megjelent új enciklikát ma örömmel adom át nektek, akik itt vagytok a téren, de azoknak is, akik a téren kívül állnak. Ezzel a lapszámmal újrakezddődik a L'Osservatore Romano napi nyomtatott megjelenése. Szent Ferenc kísérelje a testvériség útját az Egyházban, valamennyi vallás hívei és minden nép között!”

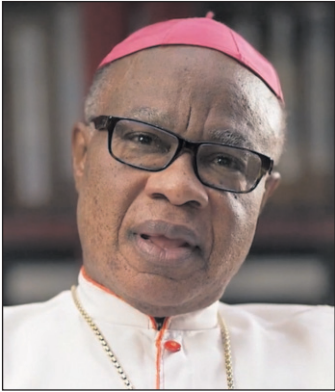
A magyarok mentették meg az éhenhalástól az embereket

Rövid levél Nigériából

Valerian M. Okeke, a nigériai Onitsha érseke köszönetet írt Magyarországra, melyet Erdő Péter bíboros, prímásnak juttatott el. A szerkesztőség nevében ezúton csatlakozunk az érsek soraihoz, és köszönjük mindazt a bőkezű adományt, amelyet a Magyar Kurír portál és az Új Ember hetilap olvasói eljuttattak az Afréka Alapítványhoz. A támogatás Fodor Réka áldásos szolgálata révén eljutott a rászorulókhhoz. A levelet az alábbiakban közreadjuk.

Valerian Maduka Okeke vagyok, a nigériai Onitsha érseke. Szeretném kifejezni a köszönetemet az idei eucharisztikus kongresszus szervezőinek, akik meghívtak, hogy én is tartsak előadást az eseményen. Sajnos a Covid-19 világjárvány nem teszi lehetővé, hogy Isten népe összegyűljön Magyarországon, és osztozzon az Eucharisztia örömeiben, amely katolikusként hitünk legfőbb támpontját jelenti. Ugyanakkor köszönetet mondunk Istennek, hogy a közösségi médián keresztül elérhettem benneteket és kifejezhettem hálámat. Mivel a körülmények lehetlenné tették, hogy idén találkozzam a magyarokkal, imádkozom az Úrhoz, hogy jövőre tegye ezt lehetővé számomra.

Engedjétek meg, hogy kifejezzem köszönetemet a magyaroknak, hiszen kimutatták az eucharisztikus szeretetet (vagyis az osztozás szeretetét) az én nigériai népem irányába, főleg Onitshában és környé-

kén. A Covid-19 által okozott minden nehézség ellenére a magyarok korábban is, de még most is nagyban hozzájárulnak a nehéz sorsúak jólétéhez a Dr. Fodor Réka által vezetett Afréka Nemzetközi Humanitárius Alapítványon keresztül. Akik éhen haltak volna, azokat a magyarok mentették meg az Afréka Alapítványon keresztül; akik súlyos betegek voltak, azokat a magyarok gyógyították meg az Afréka Alapítványon keresztül; akiknek nem voltak szülei, azokat a magyarok segítették meg az Afréka Alapítvá-

nyon keresztül. A börtönben lévő az Afréka Alapítványon keresztül, a magyar adományozók jóvoltából ismerhették meg Isten szeretetét; a szegény és hajléktalan diákoknak ösztöndíjat, szállást és ellátást biztosított az Afréka Alapítvány; tizenkét kórházunkat az Afréka Alapítvány látja el állandóan Covid-19 elleni és más védőfelszereléssel. Az Afréka Humanitárius Alapítványnak ezek az életmentő tevékenységei nem valósulhattak volna meg a magyar emberek támogatásának nélkül. Bizony, a szeretet, amit írántunk mutatunk, annak ellenére, hogy benneteket is ugyanúgy sújtanak a nehézségek, ékes bizonyítéka annak, hogy az emberiség Isten nagy családjá. Az Onitshai Főegyházmegye papjai, szerzetesei és világi hívői nevében hálásan köszönöm Isten magyarországi egyházának, a magyar kormányoknak és a csodálatos magyaroknak, hogy ennyire szeretnek bennünket. Imádkozunk a mindenható Istenhez, akit a szegényekben minden képeletet felülmúlóan szolgáltak. Remélem, hogy jövőre találkozhatunk Magyarországon!

Isten áldjon meg mindnyájukat!

Forrás és fotó: Esztergom-Budapesti Főegyházmegye

Nő a papi hivatások száma Vietnámban

A hatóságok engedélyezték Vietnám északi részén egy kétszáz hallgatót befogadó szeminárium építését.

Egyre többen választják a papi és a szerzetesi hivatást Vietnámban. 2019-ben az ázsiai ország hétmillió katolikusára (ez a lakosság 7 százalékát teszi ki) mintegy ötezer pap jutott.

Elsősorban papképző intézményekben szenved hiányt a helyi egyház, amely jelenleg tizenegy szemináriumot működtet. Ezekben az intézményekben idén 2624-en tanulnak, 27 egyházmegyeből. Több jelentkező is volna, főként Észak-Vietnámból. Hanoi-ban a Szent József-szeminárium idén például mindössze hat jelentkezőt tudott fölvenni a negyvenből. Néhány jelentkezőt más szemináriumokba irányítottak át, míg mások nem kezdhették meg a képzést.

Ebben a helyzetben érthetően nagy örömmel fogadták a vietnámi katolikusok, hogy a hatóságok engedélyt adtak szeminárium építésére az észak-vietnámi Tháí Binh tartományban. Az új intézményben, a Szent Szív-szemináriumban kétszáz diák tanulhat majd, nemcsak helybeliek, hanem más egyházmegyeiből érkezők is – mondta el az UCA News hírügynökségnek Thomas Đoàn Xuân Thòa plébános, az egyházmegyei tanács felelőse.

Tháí Binh tartományban korábban kisseminárium működött – szintén a Szent Szívről elnevezve –, mely a vietnámi háború idején, 1970–1971-ben zárva volt. Az akkori püspök, Dominique-Marie Đinh Đức Trụ (+1982) filozófiai és teológiai képzést indított. A kormány ezt 2008-ban megszüntette, a megyéspüspök

azonban engedélyt kapott a hatóságoktól arra, hogy újraindítsa az ötéves kurzusokat a szeminaristák számára. Tháí Binh jelenlegi főpásztor, Peter Nguyễn Văn Độ püspök idén év végén szenteli pappá azt a huszonöt növendéket, akik ezeken a kurzusokon készültek a papságra. A szeptember 7-ei tanévnyitón, melyet idén még a püspökségen tartottak, mintegy száz hallgató vett részt. A szeminaristák valamennyien Észak-Vietnámból származnak, illetve olyan szerzetesrendekből érkeznek, amelyek sürgősen papokat szeretnének képezni a közösségeik számára.

Forrás: Vatikáni Rádió
Fotó: Vatican News

A jó mese élni tanít. Ezért minden kultúrában mesélnek, és a mese mindehettől arról szól, hogy az élet ugyan bonyolult, próbákkal teli és néha kilátástalannak látszó, de van kiút, van fény, rend és segítők, nem maradunk magunkra.

A mese mint az életéről tanító, „szép” történet, eredendően a felnőttek műfaja. Érthető, hiszen zavaros világunkban könnyű elveszíteni a biztonságot, a reményt, a bizalmat egymás és még az Örökkévaló iránt is. Természetesen minderre a gyermekeinknek is nagy szükségük van, ezért a mese nekik is táplálék, iránymutatás, támasz, vigasztalás és főleg: erő.

Hogyan lehetséges ez? Mit tud a mese?

Képes rendet teremteni a zűrzavarban. Kiválogatja a búzaszemeket az ocsú közül, levágja a bennünket szorongató sárkányok (rossz szokásaink, félelmeink) fejét. Arra biztat, hogy induljunk el, keressük meg az élet vizét, hódítsuk meg a királylányt, aki velélethez köthetünk, és ne várjunk az aranyszörű paripára, az istállóban álldogáló gebével is nekivághatunk az utunknak. (Segíts magadon, az Isten is megsegít.) Eközben szembesít minket saját árnyoldalainkkal. Például a telhetetlenségünkkel, amikor az aranyháltól szégyentelennül sok mindent kérnénk, vagy a pipogyságunkkal, amikor nem merjük azt mon-

dani, hogy eddig és ne tovább. A mesében a rossz döntéseknek mindig rossz következményük van, és a jó mindig elnyeri a jutalmát. Ha nem tartod a szavad, akár százhusz évig is kővé meredve kell várnod a feloldozást, hacsak nem szereted meg valaki annyira, hogy áldozatok árán is kimentsen a nyomorúságból...

A mese nagyon biztonságos iránytű. Évszázadok csiszolták, lehántották róla mindazt, ami esetleges, bizonytalan, és csak azt hagyták meg, ami az életet táplálja.

De mindez csak a művészet rejtett, szép eszközeivel teljesezhet ki igazán. Szimbólumok, képek, sugallatok és érzelmek segítenek bennünket abban, hogy lelkünk világába, ami a racionális következtetések számára elérhetetlen, mégis megközelíthető, sőt átélhető legyen.

Minden nagy tanító él a történetmondás eszközével. Jézus, amikor meglett férfiakat nevel, példabeszédekkel hozakodik elő. Mit szólna ehhez manapság egy coach egy vezetőképző tréningen? Legföljebb egy kis storytelling (történetmesélés) vagy vizualizációs gyakorlat jöhet szóba... De mit is jelentenek ezek a felkapott, elidegenített fogalmak? Persze, hogy az ősi

Jó és rossz a mesében – avagy megtalálni a rendet a zűrzavarban

tudást! A mesélést, a képzelet megelevenítését.

Bár még hiányoljuk és vágyakozunk rá, vigyáznunk kell, nehogy elfelejtsük azt a nyelvet, amelyen a mese szól hozzánk. Bizonyos szellemi törekvések ugyanis már ebbe az irányba mutatnak. Jó néhány olyan szót, fogalmat ismerünk, amelynek átíródott a jelentése. Például nem tudom jó szívvel bemutatni a *barátomat*, mert a szó hallatán azonnal kaján célozgatás kezdődhet. Nem írhatom a levelem végére, hogy *meleg szeretettel* ölellek, mert ez így félreérthető. És egyáltalán nem biztos, hogy a *szerető* az, aki valóban életre szóló szeretetszövetségre kíván lépni veled.

Ne engedjük be a mesék birodalmába a szétszórót, a mindent összezavarót! A mese nem propaganda, nem ismeretterjesztés, nem érzékenyítés. Gyermekek esetében különösen nem az. Az elfogadás és a tolerancia, a szégyen, a peremen élő és a kicsi védelmére megvannak a mesének a maga klasszikus eszközei, nem kell újakat feltalálni. A kis hangyát a vitéz soha nem tapossa el, a békát megcsokolják a királylányok, Babszem Jankót történetesen örökbe fogadták, és az idegenben bolyongó vándort megsegítheti valaki, aki így válaszol a köszöntésére: „szerecséd, hogy öreganyádnak szólítottál.”

főler egy szellemi hormonkezeléssel, az pedig nem ártatlan beavatkozás.

Kisgyermekkorban az élet alapigazságaira egyértelmű válasz kell. Az átmeneteket csak az érett személyiség képes feldolgozni és a helyükön kezelni. A lelkiismeret, a belső tartás, az önbecsülés kialakításához feltétlenül szükségünk van a világos útmutatásra, az „igen-igen, nem-nem” biztonságára. A biológiai nemünk már a születésünk előtt eldől, nem választás kérdése, mondhatni, a teremtés rendjéhez tartozik. Azután pedig a nevelők felelőssége, hogy a személyiségben rejlő adottságokat, talentumokat, kincseket kibontakoztassák, és ha sérülést tapasztalnak, speciális eszközökkel segítsenek. A paradicsompalántát sem érzékenyítjük kezdetől fogva a jégesőre. A betűvetést is a szokásos módon tanítjuk, nem kísérletezünk a szájjal írással vagy a képrással és a cirill betűkkel, holott tudjuk, hogy a sokszínű életben később ezekkel a jelenségekkel is találkozhatnak majd a gyerekek.

Érzelmi anyanyelvünk a mese, ami élni tanít, és „jaj annak, aki a kicsinyekben botrányt okoz”. „Ahogyan a szabadság nem szabadosság, a rend sem szabadsághiány” – írja *Saint-Exupéry*. Ne féljünk a rend teremtette szabadságtól! A folyó vize is csak a partjai védelmében jut el a teljes valój befogadó óceánig.

Uzsalyné Pécsi Rita
Fotó: Lambert Attila

Gondoskodó szeretettel indítanak az életre

Megáldották a budapesti Szent Gellért általános iskola új épületét

Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspök szeptember 25-én Budapest I. kerületében megáldotta a Szent Gellért Katolikus Általános Iskola és Gimnázium új épületét, valamint a néhai, iskolaalapító plébános, Várhegyi István emléktábláját. Az ünnep részeként a krisztinavárosi templomban szentmisére gyűltek össze az általános iskola tanulói, tanárai és munkatársai.

A Szent Gellért iskola nem sokkal a rendszerváltás után, 1993-ban a Gellérthegy utcában kezdte meg működését. Az itt található régi épület állapota az idők során leromlott, ezért a fenntartó, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye megvásárolta az intézmény számára azt a közelben lévő, Kościuszko Tádé utcai ingatlant, ahol korábban szintén iskola működött, bár nem az Egyház fenntartásában.

Kormányzati támogatásnak köszönhetően most megújult az iskolaépület, sőt, egy háromszintes új épületszárnnyal is bővült. A másfél éven át tartó munkálatok során felújították a tornacsarnokot, a főépület pinceszintjén tantermeket, tornaszobát és öltözőt alakítottak ki. Új melegítőkonyha és étkező épült, felújították a teljes elektromos hálózatot és a gépészeti rendszert. Sportolásra alkalmas burkolatot kapott az iskola udvara, és az épület részévé tették a bejáratnál lévő világítódúrvart, így a szülők kényelmes körülmények között várhatják a tanítás után a gyermekeiket. A tanári szoba is a megújult épületrészben kapott helyet, gyönyörű kilátással a Várra.

Mohos Gábor püspök – *Soltész Miklós*, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős

államtitkára kíséretében – teremről teremre járt, megáldotta az épületet és a benne tanulókat, dolgozókat. Ezután az iskola bejáratánál leleplezték és megáldották Várhegyi István egykori krisztinavárosi plébános emléktábláját. Amikor a 90-es évek elején felvetődött az egyházi kárpótlás lehetősége, Várhegyi atya úgy határozott, nem pénzbeli kárpótlást kér, hanem visszaigényli a Gellérthegy utcai épületet, hogy újra katolikus iskola működhessen ott. Néhány évvel később meg is nyitotta kapuit az intézmény.

Az ünnepség a krisztinavárosi templomban tartott szentmisével folytatódott. A szertartást Mohos Gábor mutatta be *Gyétván Gábor*, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye Katolikus Iskolai Főhatóságának főigazgatója és *Tampu-Abebei József* helyi plébános koncelebrálásával. Ho-

miliájában Mohos Gábor elsősorban a templomot megtöltő mintegy 220 általános iskolához szólt. Az aznapi olvasmányhoz kapcsolódva arról beszélt, hogy a Jóisten gondoskodó szeretetének köszönhetően világunkban mindennek megvan a helye. Az iskola segít, hogy megtanuljunk eligazodni a világban. A püspök felidézte, hogy káplán korában találkozott olyan keresztszülőkkel, akik nem tudtak írni-olvasni. Az iskolában ma mindenki számára megszerezhető ez a tudás és még sok más is. Isten átadta nekünk a világot, hogy kutassuk

fölkentje, a Messiás. Isten Jézust küldte közénk, hogy az egész emberiséget megváltsa a bűntől. Mi, akik katolikus iskolába járunk, hisszük, hogy Jézus szeret minket, és hogy

Nyáry Zsigmond iskolaigazgató, miután köszönetet mondott a felújítás számos támogatójának és közreműködőjének, azt az ígéretet tette, hogy vigyázni fognak az iskolára,

akkor lesz teljes az életünk, ha a halálunk után az örökkévalóságba jutunk – fogalmazott Mohos Gábor. Ezután arra kérte a gyerekeket és minden jelenlévőt, hogy imádkozzanak az elhunytakért, valamint azért, hogy „mi is becsületesen tudjunk végigmenni az életünkön”.

Soltész Miklós államtitkár a szentmise előtt arra biztatta a gyerekeket, hogy mint a főszereplő *Eleanor H. Porter* *Az élet játéka* című könyvében, ők is tudjanak örülni mindannak, amivel az élet megajándékozza őket. Örömet fejezte ki, hogy az állam ezúttal is egy olyan iskolát támogatott, amely kiváló színvonalon teljesít, hiszen a gimnáziumi osztályokba idén is több mint tízszeres volt a túljelentkezés. Arra kérte a gyerekeket, hogy vigyázzanak az iskolájukra.

amely több mint épület: a közösség élettere, az itt tanulók és dolgozók közös otthona. Az intézmény felelősséget vállal azért, hogy olyan fiatalokat bocsásson útra, akik felnőve szolgálják majd szűkebb és tágabb közösségüket, családjukat, nemzetüket, az Egyházat, és akik az örök élet vonzását is meg tudják élni.

Nyáry Zsigmond az ünnep keretében Szent Gellért-díjat adott át a 27 év után idén nyáron nyugdíjba vonult *Király Gáborné* igazgatóhelyettesnek. Gyetván Gábor bejelentette, hogy a tanárnő címzetes igazgatóhelyettesi címet kapott. Az ünnepségen részt vett *Váradiné Naszályi Márta*, az I. kerület polgármestere is.

Agonás Szonja
Fotó: Merényi Zita

Hálát adunk Istennek mindenért

Beszélgetés az aranylakodalmas Sillye házaspárral

(Folytatás az 1. oldalról.)

S. J.: A Magyar Néphadsereg a Szovjetunió csicskása-ként abban az évben, augusztusban bevonult Csehszlovákiába. Szegeden voltam sorkatoná, éjjel-nappal szolgálatban egy műszaki alakulatnál. Távirász voltam. Sokan imádkoztak értem, nehogy engem is kivigyenek, végül megúsztam. Kaptam néhány nap szabadságot, hazajöhетtem. Jó idő volt. Julcsival akkor még nem nagyon ismertük egymást. A kórusban a srácok mondták, hogy menjünk ki a Tungsram-ra, az úpești strandra. Természetesen velük mentem. Fociztunk, meg akartam mutatni, hogy milyen ügyes vagyok. Hatalmasat rúgtam a labdába, és telibe találtam Julcsikámat...

A lányok általában nem ilyen szerelmi vallomásra vágnak...

S. J.: Égett a fejem, nagyon szégyelltem magam.

G. J.: Nem csináltam ebből gondot. Volt három öcsém, nagyon sokat fociztunk, a játékhöz ez is hozzátartozott. Aznap este elmentünk az ifúsági parkba, a Hungária együttes játszott. Elég rosszul végződött a program, mert az ifjúgárdisták durván elzavarták azokat a fiatalokat, akik kívülről hallgatták a zenét. Az egyiküket hasba rúgták, szegény össze is esett. Sokan, köztük mi is, felháborodva távoztunk, és többet nem is mentünk az ifiparkba.

Rögtön szerelem szövődött Önök között, és jární kezdtek?

S. J., G. J.: Nem.

Mikor lobbant fel a szerelem?

G. J.: Akkor most elmondom, hogyan történt, bár nem szeretek beszélni erről, mert a hitélménnyel úgy vagyok, hogy az annak szól, akié, a másik nem igazán tudja befogadni. A Jenővel való találkozásom előtt két hónappal halt meg az apukám. Nyolcan vagyunk testvérek, én második-ként születtem, sok feladat hárult rám, ezért túl komoly fiatal voltam. Imádkozni kezdtem, hogy kiderüljön számomra, vajon Jenő valóban az a fiú-e, akit nekem szánt a Jóisten. Nem akartam csak szórakozásból belemenni egy kapcsolatba. Az Úristentől azt a választ kaptam, hogy „felelős vagy érte”. Ez meglepő volt. A Jóisten nem azt mondta, hogy ő lesz a férjem, hanem hogy felelős vagyok érte. Attól kezdve mindennap imádkoztam Jenőért, hogy azaz váljon, akinek a Jóisten szánta. Így kezdődött a kapcsolatunk. Jenő visszament a katonasághoz, leveleztünk egymással. Három hónap múltán leszerelt. Jární kezdtünk, de lassan bontakozott ki a kapcsolatunk, voltak szünetek is, mert Jenő eleinte túl komolynak tartott. És igaza volt, az voltam. Sokat járt hozzánk, mert együtt zenélt az öcsém-mel meg az öcsém barátjával, *Piróval* (Pirositz György, a Silylye Jenő és barátai zenekar tagja – B. D.). Nálunk tartot-

ták a próbákat. Akkor még Illés- meg Omega-számokat játszottak, bár Jenő írt már néhány dalt.

Mikor kezdtek arra gondolni, hogy ebből most már házasság lesz?

G. J.: 1970 tavaszán, a nagyhéten, Jenő megkérdezte, mi lenne, ha újra elkezdenénk jární.

S. J.: A katonaság után teljesen szétestem, nagy útkeresésben voltam. Nem tudtam, mi lesz velem. Magyar-történelem szakos tanár szerettem volna lenni, de tisztában voltam vele, hogy a hitem miatt nem lehetek. Több helyen is dolgoztam. Az életemben két biztos pont volt: a hitem és a templomi kórus. Tóth Jóskát a lelki vezetőknék tekintettük. Édesanyám rábeszélte, hogy menjek jogásznak. Készültem a felvételire, föl is vettek, levelező tagozatra. Nem járhattam nappalira, mert édesanyám nem tudott eltartani. A lényeg, hogy nehéz időszakot éltem. Az nyilvánvaló volt számomra, hogy nem tudnék egyedül élni, és a könnyű kalandok sem vonzottak. Egyre erősebben éreztem, hogy Julcsi az a lány, aki mellett le tudnám élni az életemet. Az Úristen kegyelméből találtam rá. Csak később mesélte el, hogy imádkozott értem. Nem azért, hogy mindenáron vegyem feleségül, egyszerűen figyelt rám. Azt hiszem, édesanyám is fohászkodott az Úristenhez. Nagyon fontos volt, hogy nyitott voltam a jelekre, és amikor úgy éreztem, ő lesz az a lány, akkor rögtön léptem, határozottan. Aztán felgyorsult minden. Nyáron eljegyeztük egymást, és októberben összeházasodtunk.

G. J.: Volt egy nagyon kedves bérmaapám, tengerész. Úgy volt, hogy hazajön decemberben, és mivel édesapám meghalt, majd ő kísér az oltárhoz, de aztán megírta, hogy fogalma sincs, mikor jöhet haza. Mivel biztosak voltunk abban, hogy össze akarunk házasodni, októberre kitűztük az esküvőt.

Jenő soha nem titkolja, hogy egészen kicsi gyerek volt még, amikor az édesapja elhagyta őt, a két évvel idősebb bátyját és az édesanyjukat. Beszéltek erről az esküvő előtt?

S. J.: Persze, Julcsi tudta ezt rólam.

G. J.: Jenő elmesélte ezt nekem. Amikor újra jární kezdtünk, egyesek részéről elhangzott néhány nem túl kedves megjegyzés, hogy fölmelegítve csak a káposzta jó, meg hogy nem esik messze az alma a fájától. Ez fáj, de a döntésemben nem befolyásolt.

Jenő egyszer mesélt arról, hogy fiatalon megfogadta: nem lesz olyan, mint az édesapja; ha egyszer megnősül, a családja lesz a mindene.

S. J.: Ez kőkemény döntés volt, nemcsak az én, hanem a bátyám részéről is. Nagyon szomorú tapasztalat volt az életünkben, hogy az apánk elhagyott bennünket. Tudtuk,

hogy nem élhetünk olyan felelőtlen életet, mint ő. Ha az ember megnősül, és gyerekei lesznek, felelősséggel tartozik a családjáért. Az édesanyamtól és az anyai nagymamámtól rengeteg kegyelmi ajándékot kaptunk, ahogyan a nagyszerű papoktól, a kármelita atyáktól és a Béke téri templom papjaitól is. Julcsinak nagyon elkötelezett szülei voltak, és ez biztonságot adott nekünk. Az más kérdés, hogy kezdetben bohém fiatal voltam, sokan bohócnak tartot-

tak. De megvolt bennem a mélységes elköteleződés, tudtam, hogy a hitem nem játék, ahhoz hűségesnek kell lennem. És ha a hitemhez hű vagyok, akkor a házastársamhoz is. Nagy erőt éreztünk egymásban és egymás segítésében. Az Úristen különleges ajándéka volt ez. Julcsiban egyébként különlegesen nagy volt a felelősségérzet, hiszen az édesapja meghalt, az édesanyja nehezen viselte ezt, és ott voltak a kisebb testvérei. Ő ebben nőtt fel, kialakult benne a másokért érzett felelősség tudata. Amikor már belelátam az életükbe, tudtam, hogy ilyen feleség kell nekem, aki ezzel a csodálatos erővel, hűséggel és szeretettel vállalja az életet.

Jenő már a házasságkötésük előtt elkezdte a zenei evangelizációt, és később is folytatta, egyre jobban kiteljesedett a pályája. Pénzt viszont sokáig egyáltalán nem kapott ezért. A Kádár-rendszerben teljesen általános volt, hogy az emberek jól fizető mellékállásokat vállaltak. Julitól kérdezem: soha nem nógatta Jenőt, hogy ő is ezt tegye? Hiszen öt gyerekiük volt.

G. J.: Nem, dehogy! Olyan erővel sodródottunk bele ebbe, hogy teljesen természetes volt mindkettőnk számára: az Úristen akarata, hogy Jenő ellássa ezt a szolgálatot. Rengeteg kegyelem származott ebből,

kivételes emberek kopogtatnak be hozzánk ismeretlenül. Nem is gondolkodtunk azon, hogy abba kellene hagynia. Voltak, akik nekünk szegezték a kérdést, hogy nem féltjük-e a gyerekeinket, jól meg gondoltuk-e, hogy mit csinálunk, és hogy mi lesz, ha Jenő ezért börtönbe kerül. Mi azonban úgy éreztük, ez a Jóisten dolga, Jenőé meg az, hogy menjen, és zenéljen. Nem volt bennem kétség, de például *Mari* húgomban sem, aki később Pirositz Gyuri felesége

lett. Náluk sem volt semmi gond. Baráti, testvéri egységben éltünk, segítettük egymást, erősítettük egymásban a hitet, a reményt.

Voltak-e ötvenévi házasságukban különösen nehéz időszakok, és ha igen, hogyan sikerült túlrendülniük ezeken?

G. J.: Az elmúlt öt év ilyen volt. Hirtelen véget ért egy korszak. Jenő első agyvérzése után nagyon nehéz volt lelkiileg összeszednem magam. Jenő erősen kapaszkodott belém, ami nekem nagyon nehéz volt. Ezt követte a vastagbél-daganata, majd a második stroke. Időlegesen megvakult, azt sem tudtuk, fog-e még látni valaha. Ilyen érzés lehet, amikor az evangélium szerint az ember kikerül a pusztába, és keresi az utat, hogy merre menjen tovább. A legjobban az nyomasztott, hogyan tudok helytállni ebben a helyzetben. Az Istenbe vetett hitem azonban nem roppant meg, stabil maradt. Sokan segítettek, a vér szerinti és a hitbeli testvéreim is, és persze a gyerekeink, az unokáink.

Jenő, Ön hogyan emlékszik vissza a nehéz időkre?

S. J.: Az első agyvérzésem előtt nem éreztem, hogy öregszem, de az kiütött. Azért kapaszkodtam Julcsiba, mert ha

talmas erőt éreztem benne, és azt, hogy az Úristen kegyelme, ereje, szeretete rajta keresztül árad felém, így gyógyulok napról napra. Amikor átéltem a szenvedést, lelkiileg mélyre kerültem, de mindhárom betegségemből gyorsan felgyógyultam. Sok mindent nem tudtam már úgy csinálni, mint azelőtt, de a kegyelem ott volt az életünkben. A gyerekeink végezték a zenei szolgálatot, kísérték, jöttek velem. Segítettek a zenésztársaim is: *Borka Zsolt*, *Piro*, *Takács Tóni*, *Ott Rudi* és akik még jöttek. Soha nem voltunk magányos bőlények, életerős, gyönyörű közösséget alkottunk. Nem tudok elég hálás lenni az Úristennek a zenei küldetésünkért. Mindig erős ember voltam, jártam az országot, mentem, ahová hívtak, Julcsival együtt. Ha kellett, unokáztunk. És hirtelen megszűnt mindez. Az első agyvérzésem után, 2018-ban vastagbél-daganatot diagnosztizáltak nálam. Az Úristen kegyelméből kaptam egy csodálatos orvost, aki mindent megtett értem, és a műtét után nagyon gyorsan gyógyulni kezdtem. Ezt csak azzal tudom magyarázni, hogy az Úristen meghallgatta az értem mondott sok-sok imát. Julcsi ott volt velem mindennap. Aztán tavaly kora tavasszal jött a második stroke. Három napig nem láttam, ez lelkiileg teljesen kiütött. Talán ez volt a mélypont. A bizonytalanság, hogy mi lesz velem, és az a gondolat, hogy ez bármikor megismétlődhet. Az orvosok azt mondták, ezzel együtt kell élnem, ilyen az érendszerem, vegyem tudomásul. Nagyon nehéz volt. A hitünket azonban nem veszítettük el, egyetlen pillanatra sem. A bajaimat, gondjaimat Julcsira terheltem, és ez nagyon nehéz volt neki. Sokat imádkoztam, és szépen rendbe jöttem. Idén is, amíg vissza nem tért a járvány, minden este mentünk szentmisére, vittem a gitáromat, és szolgáltam. A papunk és a közösség is örült nekem, de aztán abba kellett hagynom a járvány második hulláma miatt.

G. J.: A Jóisten nagy-nagy ajándéka volt, hogy a gyerekeink segítettek nekünk.

Emlékszem, amikor húsz évvel ezelőtt könyvet írtam Jenőről, és beszélgettem a gyerekekkel, feltűnt, hogy milyen őszinte szeretettel beszélnek a szüleikről. Egyetlen rossz szó, kritikus jelző sem hangzott el. Hogyan alakult ki ez a mély, szoros érzelmi kapcsolat a gyerekek és Önök között?

G. J.: Ez isteni kegyelem. Persze mi is megtettünk érte mindent, amit lehetett, a gyerekeink kiskorától kezdve. Olyan családban nőttem fel, ahol nagyon nagy volt az összetartozás. Édesapámék hárman voltak testvérek. Amikor apukám beteg lett, három éven keresztül a két testvére és a nagyszüleim tartották el a tíztagú családunkat. Volt tehát előttem példa, amit megtapasztaltam. A mai napig tartjuk azt a hagyományt, hogy évente egyszer közösen elmegyünk nyaralni, ilyenkor a legkisebb unokától kezdve mindenki ott van. Még az

idén is sikerült ezt megszerveznünk. Bakonyszentlászlón voltunk, és ellátogattunk Pannonhalmára is. Piro és Mari húgom is velünk jött az egyik lányukkal és annak a családjával, meg *Gyuri* öcsém a feleségével. Összesen huszonkilencen voltunk. Ezek mindig kegyelmi időszakok az életünkben.

S. J.: Julcsi karizmájának, kegyelmi ajándékának köszönhetjük, hogy ha a gyerekeinknek bármi problémájuk volt, mindig mindent megtudott beszélni velük. Hihetetlen lelki-szellemi kapcsolat volt közöttük, a gyerekek mindent bátran elmondhattak neki. Én rohanó ember voltam, szolgáltam, de mindig nyitott volt előttem az életem. Az pedig csodálatos volt, hogy már kis korukban is jöhettek velünk énekelni. Amikor nagyobbak lettek, sok mindent rájuk bízam. Soha nem beszéltem velük szigorú apaként, fölényeskedve. Ha fölvetettek valami jó ötletet, igent mondtam rá. Így történtek a stílusváltások is: belevittek a zenéinkbe a maguk elképzeléseit, együtt játszottunk, énekelünk, és élveztük ezt a feleségemmel együtt. Ha egy szülő nem szarnokoskodik a gyerekeivel, ha nem tenyerel rájuk, hanem engedi őket, hogy szabadon szárnyalhassanak, abból csak jó jöhet ki. Persze látták a mi erkölcsi értékeinket, és ezen a téren nem volt megalkuvás. Ahogyan Julcsi mondta, csodálatos, hogy kiálltak mellettem. A legutóbbi stroke idején mindennap bejött hozzám valaki a kórházba, és lassan visszatért a látásom: pár nap után, amikor kinéztem az ablakon, láttam, hogy autók parkolnak az utcán. Amikor felgyógyultam, felhívott *Várszegi Asztrik* püspök atya azzal, hogy látott egy felvételt rólam a templomban. Nevetve mondta: úgy látszik, az Úr Jézus új szemet adott neked. Sok ilyen ajándék volt az életünkben, legfőképpen az a szeretet, amit az Egyházunkban kaptunk. Ami pedig más irányból jött, és nem volt örömteli, azzal nem foglalkoztunk. Az Egyház csodálatos közösség, és mi ebben élünk a mai napig.

Hogyan készülnek az aranylakodalmra?

S. J.: Nem magunkat fogjuk ünnepelni, hanem hálát adunk Istennek. Lehet, hogy a járvány miatt nem lesz nagyobb ünnepség. A gyerekeink, az unokáink most így vigyáznak ránk. De nem baj, majd ünnepelünk együtt később. A gyerekeink és az unokáink biztosan hálát adnak majd értünk, és mi is hálát adunk értük az Úristennek, neki mondunk köszönetet. Ha pedig eljön az idő, megtartjuk az ünnepi szentmisét, ahol közösen adunk hálát mindenért. Csodálatos, hogy a gyerekeink ugyanabban a szeretetben nevelik a gyerekeiket, ahogyan mi neveltük őket.

G. J.: Hálát adunk Istennek az elmúlt ötven év minden kegyelméért.

Bodnár Dániel
Fotó: családi archív

Egyházi ingatlanok felújítását támogató új állami felhívás

A magyar kormány közzétette felhívását a 2021. évi egyházi támogatásokról. Az Egyházi épített örökség védelme és egyéb beruházások támogatása kategóriában benyújtható igényekről szeptember 29-én sajtótájékoztatót tartott Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára, valamint Spányi Antal megyéspüspök Székesfehérváron, a II. János Pál pápa tere.

A Székesfehérvári Egyházmegye területét érintő fejlesztések döntően állami támogatásból, kisebb részben egyházi finanszírozással valósultak meg – mondta el a sajtótájékoztatón Spányi Antal. Az egyházmegye 2015 és 2020 között 13 milliárd forint kormányzati támogatást kapott. Ebből 86 építési projekt valósult meg: templomokat, plébániaépületeket, közösségi házakat, oktatási intézményeket újítottak fel, alakítottak át vagy építettek, és több esetben műemléki rekonstrukcióra használták föl a támogatási összeget.

Jelentős program a Szent István király-székesegyház helyreállítása. A

templom külsőleg már megújult, a belső tatarozás várhatóan 2022 áprilisára fejeződik be – tette hozzá a főpásztor. A nagy volumenű restaurációs projektben kiváló szakemberek dolgoznak. Az egész város büszkén tekint a Városház tere, ahol tavaly renoválták a Szent Imre-templomot, idén elkészült a volt ferences rendház (az egyházmegyei múzeum) épülete és vele szemben a püspöki

palota. Így egészen más képét mutatja a Városház tér.

Fontos beruházás Székesfehérváron a Szent Imre Általános Iskola és Óvoda átalakítása is. Itt helyet kellett nyerni. A tetőtér beépítésével és aula építésével tudták megoldani azt, hogy az iskola alapterülete a korábbinál nagyobb legyen, és az intézmény így még több lehetőséget tudjon majd kínálni a gyerekeknek – mondta a

megyéspüspök. A beruházások nem csak az Egyházat gazdagították, hanem hozzájárultak országunk kincseinek megőrzéséhez és gyarapodásához, a gazdaság, valamint az egyházakhoz kötődő közösségek erősödéséhez – hangsúlyozta Spányi Antal.

Az állam az elmúlt években hozzájárult a nagyobb templomok, kegyhelyek és iskolák felújításához. Ám legalább ilyen fontosak a kisebb települések templomai is, amelyek Magyarország egész tájképét meghatározzák. Ezeknek az épületeknek a rendbehozatala hatalmas feladatot ró az egyházakra, nekik azonban nincs meg ehhez az anyagi hátterük. Természetes tehát, hogy a magyar állam felvállalja ezt a felelősséget – hangsúlyozta Soltész Miklós, és bejelentette: szeptember 29-én megjelent a pályázati kiírás a kistelepülések templomainak rekonstrukciójára, illetve a kisebb felújítást igénylő egyházi beruházásokra.

Az elbírálásnál előnyt élveznek a templomok külső tatarozására és állagmegővására vonatkozó igények, melyek megvalósítása a településképre is kedvező hatással lehet. Az elnyerhető támogatás összegének felső határa 15 millió forint, saját forrás nem szükséges. A pályázatokat november 2-áig lehet benyújtani.

Soltész Miklós hozzátette: a beruházásokkal nem csak az egyházakat támogatják, hanem javítják a települések megjelenését, illetve rengeteg építőmunkásnak és szakembernek, rajtuk keresztül pedig számos családnak nyújtanak megélhetést.

Az egyházakba vetett bizalmat jól mutatja, hogy az utóbbi években jelentősen nőtt azok száma, akik adójuk egy százalékát felajánlották valamely felekezeti javára. 2009 és 2019 között több mint 441 ezerrel, 2018 és 2019 között több mint 130 ezerrel nőtt a felajánlások száma. Idén 1,35 millióan támogatták adójuk egy százalékával valamelyik egyházat.

„Ez is jól mutatja, hogy az egyházak nem a múltból itt maradt, idejétmúlt, konzervatív intézmények, hanem ma is élő részei a társadalomnak. A számok azt bizonyítják, hogy amikor a magyar kormány az egyházakkal közösen felújításokat végez, sokakat gazdagít a vállalkásával, a hívőket és a nem hívőket is szolgálja” – zárta beszédét az államtitkár.

A sajtótájékoztató után a jelenlévők részt vettek a teljesen megújuló bazilika bejárásán.

Forrás:
Székesfehérvári Egyházmegye
Fotó: Simon Erika

ANTI-KVITÁS

EGYKORI PIARISTA diák antikvitása festményt, régiséget vásárol. Üzlet: Bp. VII., Dózsa Gy. u. 44. T.: 06/1-321-7000, 06/20-980-7570 www.visnyei.hu

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átvesszünk. Budapest VI. kerület, Andrassy út 16. T.: 06/1-266-4154 – nyitva: hétfő–szerda 10–17, csütörtök 10–19 óra között.

TÁRSKERESŐ

69/190 cm, humán és közgazdasági érdeklődésű közgazdász, római katolikus férfi hasonló érdeklődésű, független, magas, csinos, nem dohányzó hölgy ismeretségi keresi, 64–69 évig. Budai vagy belvárosi válaszok előnyben. Telefonszámok válaszát a Kiadóba kérem. Jelige: „Hit és szeretet”.

SZOLGÁLTATÁS

KERTAKARÍTÁST, falevelek összegyűjtését vállaljuk Budapestben. T.: 06/70-626-8285

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznál is. T.: 06/1-213-5726

SZOBRASZATI ÉS KÖMUNKÁKAT, valamint síremlékek készítését és felújítását vállalom! T.: 06/20-361-8318 *Albert Farkas*

GONDOZÁS

VALLÁSOS, JÓLELKŰ HÖLGYET keresek segítőnek térdműtétet követő utókezelésem idejére, október–november hónapokra Budatéténybe, családi házba. T.: 06/1-362-3429

NEM ÁGYHOZ KÖTÖTT, idős hölgy gondozására keresek középkorú, egyedülálló, feltétlenül megbízható, kedves, vallásos hölgyet; ha lehet, katolikus. Autó, jogosítvány szükséges, bentlakás lehetséges. A munkahely Oroszlány környékén van. Elérhetőség: 06/30-907-0760

KIADÓ

BUDAFOK legszebb helyén tetőtér-beépítéses, dupla komfortos, 140 nm alapterületű, bútorozatlan családi házam kiadom, havi 240.000 forintért. Többgenerációs együttélésre kiválóan alkalmas. T.: 06/20-341-9106

IMAÓRÁK

Kútvyölgyl Szüz Mária-engesztelőkápolna: engesztelő virrasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltárizsentség előtt. 22 órák szentmise.

Imavirrasztás a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra készülve a Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (1051 Budapest, Szent István tér 1.) minden csütörtökön 20 órától pénteken hajnali 5 óráig. 21 órák szentmise. Mindenkit szeretettel várunk!

A Szent Imre-kápolna Szeretettárgy-imagsoportja minden programját megtartja. Változatlan időpontokban, továbbra is otthonainkban imádkozunk. Az imanyagot, aki velünk tart, megkapja. A résztvevők áldást kapnak a megadott időpontban az Oltárizsentséggel. Honlapunkon keresztül elérhető vagyunk (www.szeretettargy.info.hu). Program: október 15-én, csütörtökön 18 órák szent-ségimádás hazánkért.

MEGHÍVÓ

A budapesti Avilai Nagy Szent Teréz-plébániatemplomnál (1065 Budapest, Pethő Sándor u. 2.) emléktáblát avatnak *Dr. Hévegy Gyula* pápai kamarás, apát, te-rézvárosi plébános és káplánjai zsidó-mént hőstetteinek tiszteletére Szent Teréz napján, október 15-én, csütörtökön

17 órák. Mindenkit szeretettel várunk, és kéri, hogy egy szál virágot vagy mé-cset hozzanak magukkal. Az avatás után vesperást és szentmisét tartanak.

A Guadalupei (Mexikó) Szüzanya kegyképe mérhető másolatának bemutatásával élménybeszámolóval egybekötött előadást tart a kép történetéről és vizsgálatairól a százhalombattai Szent László-templomban október 16-án, pénteken 17 órától *Tamási József* c. apát. Az előadás meghallgatása ingyenes.

Októberi programok az esztergomi bazilikában (Nagyboldogasszony- és Szent Adalbert-főszékesegyház, 2500 Esztergom, Szent István tér 1.): Október 10., szombat 15 óra: *Magyarország ősz-szel is vár – Némethné Pathó Márta* ingyenes tárlatvezetése gyerekeknek, a templomtérben. Október 11., vasárnap 19 óra: *Búcsú az orgonától – Kováts Péter* orgonaművész koncertje a bazilikában. Október 25., vasárnap 14 óra: *A Fő-székesegyházi Kincstár textilgyűjtemé-nye* – Ingyenes tematikus tárlatvezetés. Bővebb információ: www.bazilika-esztergom.hu

Liszt Fesztivál a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban (1056 Budapest, Március 15. tér, az Erzsébet híd pesti hídfőjénél) szeptember 26. és november 21. között, szombat esténtként. Bővebb információ: www.belvarosiplebania.hu

Görögkatolikus szent liturgia a libanoni *Szent Charbel* remete tiszteletére, ereklés áldással Budapest, Esztergom, Szent Annyalok-templomban (1112 Budapest, Gazdagréti út 14.). Időpontok: 2020. október 22., csütörtök 18 óra; november 22., vasárnap 12.15.

250 éves az Országúti ferences templom – ünnepségsorozat szeptember 12., szombat és 2020. november 22., vasárnap között. Helyszín: Országúti ferences templom és plébánia (1024 Budapest, Margit krt. 23.). Kivétel: a november 6-ai kerekasztal-beszélgetés. Bővebb információ: www.orszagutiferencesek.hu

LELKIGYAKORLAT

Szent Gellért Lelkigyakorlatos Ház (2016 Leányfalu, Mörizs Zsigmond u. 141.): December 11-én 16 órától 13-án 13 óráig: Adventi lelkigyakorlat *Osztie Zoltán* atyával. December 17-én 18 órától 20-án 13 óráig: Karácsonyi lelkigyakorlat *Kercza Asztrik* atya vezetésével. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

Őszi lelkinapok: „Veszteséggel élünk, de a remény fényében járunk” címmel, 2020. október 26–27–28., Tahi, Sziv Lelkiségi Központ. Előzetes jelentkezés szükséges! *Tegzes Katalin* SA nővér: 06/30-462-9272. Az együttléteket – segítő sorstársakkal – Tegzes Katalin SA nővér vezeti, a járványügyi helyzet aktuális előírásainak függvényében.

A BUDAPEST-KELENFÖLDI SZENT GELLÉRT PLÉBÁNIA EGYHÁZI FENNTARTÁSÚ URNATEMETŐJÉBEN URNAFÜLKÉK MEGVÁLTÁSÁT, valamint ZÁRTSZÓRÁSOS TEMETÉS LEHETŐSÉGÉT KÍNÁLJA.

Temetőnk minden nap 8 – 18 óráig látogatható.

Urnairoda nyitvatartási ideje

Hétfő – péntek: 10 – 16.30 óráig. Telefon: 1/203–8912

Plébániariroda nyitvatartási ideje

Hétfőtől péntekig: 10 – 11.30 és 13.00 – 16.30. Tel./fax: 1/203–8915

Templomunk miserendje

Vasárnap: 9.00, 11.00 és 18.00

Hétköznapi: 7.00 és 17.00. Szombaton 7.00, 18.00

Cím: 1115 Budapest, Bartók Béla út 149.

Internet: <http://szentgellertplebania.hu>

E-mail: iroda@szentgellertplebania.hu

Kiadja a Magyar Kurír
Terjesztja a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán és a Digitalstandon
Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft. • Ügyvezető: Tolonics Gergely
ISSN 0133-1205
KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.
LAPZÁRTA: 2020. OKTÓBER 5.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István
Vezető szerkesztő: Baranyai Béla • **Lapszerkesztő:** Körössy László
Szerkesztőség: Agónás Szonja, Benke Zsuzsa, Bodnár Dániel, Bókay László, Borsodi Henrietta, Fábán Attila, Gáts Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trautwein Éva, Vámosy Erzsébet, Verestői Nárcisz
Olvasószerkesztő: Kodíék Bernadett
Korrektor: Mester Zsolt • **Tördelés:** Bukovszki Antal
Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.
Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • Tel.: +36/1-317-3933
www.ujember.hu • e-mail: ujember@ujember.hu

Könyvesbolt: 06/1-266-0845; konyvesbolt@ujember.hu
Médiaajánlat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu
Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása:
+36/1-317-3933; aprohirdetes@ujember.hu; <http://ujember.hu/aprohirdetes-feladasa/>
Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3790; +36/1-633-3132; terjesztes@ujember.hu
Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén.
Egyéni egy példányos előfizetés belföldi negyedévre: 4050 Ft, fél évre: 8100 Ft, egy évre: 16 200 Ft.
Magyar Kurír 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank).

Krisztus szeretete gyűjtötte egybe őket

Lektorokat és akolitusokat avattak Vácon

Marton Zsolt, a Váci Egyházmegye püspöke szeptember 26-án lektorokat és akolitusokat avatott a váci székesegyházban.

Megszólal az orgona, felcsendül az ének, kezdődik a szentmise. A püspök mögött haladva hosszú sorban vonul be a templomba az aszisztencia: diakónusok, lektorok, akolitusok, a negyven, avatásra jelentkező, valamint a pap testvérek. A szentmisén csak az avatás előtt állók közvetlen hozzátartozói vehetnek részt, a járvány miatt a plébániához tartozó hívek ezúttal nem lehetnek jelen a szertartáson.

A szentélyben fehér ruhában tizen négy lektor- és huszonhat akolitusjelölt várja az avatását. A lektorok a képzésük első évét, az akolitusok a másodikikat fejezték be. Isten szolgálattevői lesznek az Egyházban. Feladatuk, hogy terjesszék az emberek között az örömhírt. A lektorok felolvassák Isten hozzánk szóló üzenetét, az akolitusok az Eucharisztia rendkívüli kiszolgáltatói lesznek.

„Rólatok és a szolgálatokról” szólnak a szentmise olvasmányai. Aranyban és fehérben ünnepelünk ma, mert gyarapodott azok száma, akik osztatlan szívvel akarnak az Úrnak szolgálni” – köszöntötte Marton Zsolt az avatás előtt állókat.

Az evangélium után először a lektori, majd az akolitusi szolgálatra jelentkezőket kérték, hogy lépjenek elő. Miután felsorakoztak az oltár előtt, név szerint szólították őket. „Jelen” – hangzott a válaszuk.

A főpásztor homíliája a szolgálattevőkhöz szólt. Arról tanított, mit jelent a Szentírás üzenetét közvetítő lektori és az oltár körüli akolitusi szolgálat. „Öröm és szent megrendültség legyen bennetek a szent titok iránt. Ne feledjétek, hogy a legszentebb helyen, a szentmisén szolgál-

tok. Isten országának keresőiként és építőiként legyetek jelen közösségeitekben!”

Az avatás szertartása után Nagy István veresegyházi akolitus mondott köszönetet a szolgálattevők nevében a főpásztornak, a képzés vezetőjének, a házastársaknak és mindazoknak, akik segítettek benne, hogy ma itt állhatnak. „Egy fejezet lezárult, előtűnt a szolgálat, a feladat. Támogató imáitokat kérjük.”

Az akolitusok feleségeit is szólították, a férjek egy-egy szál piros rózsával mondtak köszönetet a támogatásukért.

Végül Csillag Péter felolvasta azon diakónusok és akolitusok nevét, akik

tegeket, és elsőpéntekenként elvihetik hozzájuk az Eucharisziát.

A hat hétvégéből álló, kétéves képzés imaiskolával kezdődött. Ezt a Bibliával való ismerkedés követte, majd négy napos Szent Ignác-i lelki gyakorlatot végeztek a kurzus résztvevői. Külön hétvége szólt a közös-

szerepet vállalnak az egyházközségükben. Az előző plébános, Görbe József ajánlotta nekik, hogy vegyenek részt a képzésen, és egyre több feladatba vonja be őket a közösség életében.

A képzés mindhármuknak sokat adott. Mindannyian megemlékeztek, milyen jó közösség alakult az egyházmegye különböző településeiről érkezett férfiakkal. Pál kitért a Szent Ignác-i lelki gyakorlatra, amelyet különösen nagyra értékelt. Péter is egyetértett vele, ő úgy fogalmazott: mély istenélményeket adott neki ez a

rüli szolgálatot, a kilenc éves fiam is kedvet kapott hozzá. Most ketten együtt tanuljuk a szakmát. Látja rajtam, milyen fontos nekem az Oltáriszentség szeretete. Azt hiszem, így tudok leginkább példát mutatni neki. Ez sokkal fontosabb, mintha csak szavakkal próbálnám nevelni.”

Pál több mint húsz éve képviselő-testületi tag Kistarcsán. Őt hitoktató felesége biztatta, hogy jelentkezzen a képzésre. „Kicsit tartottam tőle, de egyáltalán nem bántam meg. Nagyon jó volt a csapat. Mennyi okos, elkötelezett férfiember gondolkodott

elvégezték a Váci Egyházmegye Plébánia Műhely elnevezésű posztgraduális képzését. Az ezt igazoló tanúsítványokat Marton Zsolt püspök adta át.

A Váci Egyházmegyében 2005 óta folyik lektor- és akolitusképzés. Azok a keresztyén férfiak, akik elvégzik a kurzust, számos területen tudnak helytállni a közösségükben: imacsoportokat, családi csoportokat vezethetnek, látogathatják a be-

ségépítésről, az Eucharisziáról, a szentmiséről. A befejező alkalommal, a „küldeteshétvégén” azzal foglalkoztak, hogy ki miként tud majd részt vállalni az egyházközségi munkából.

A kistarcsai Rózsafüzér Királynője Plébániáról öt férfit avattak akolitusná, közülük Méhes Pál, Dolhai Béla és Goreczky Péter mesélt nekünk elköteleződésük útjáról. Mindannyian nagycsaládosok, és évek óta aktív

négy napos elcsöndesedés. Béla úgy gondolja, a Biblia tanulmányozása során rengeteg új ismerettel gyarapodott. „Élővé vált számomra a Biblia, nem csak olvasmány, hanem ige, ami megszólít, beszél hozzám. Megtanultam úgy hallgatni, hogy mindig keressem, mit üzen nekem. Sokat jelentettek számomra a szentmisék is, amikor hatvan férfihang zengett a templomban. Felemelő érzés volt, hogy én is ott lehetek közöttük. A képzés előrevitt az önismeretben, a belső fejlődésben, segített számba vennem az erősségeimet és a gyengeségeimet. Megértettem, hogy a gyengeségeimben fejlődnom kell, az erősségeimmel pedig élnem. Azt is megtanultam, hogy bátran szólaljak meg az Egyházban, amely attól gazdag és szép, hogy mindenki hozzáadja a magáét.”

Péter a feleségével együtt vállal szolgálatot az egyházközségben. Más elfoglaltságok mellett egy családcsoporthoz is vezetnek. Péter szerint a közös szolgálat a házasságuknak is kifejezetten jót tesz. Kezdetben voltak benne kérdések, attól tartott, ha rá lép erre az útra, kevesebb idő jut majd a családjára. De nem így lett. „Amikor elkezdtem az oltár kö-

gyütt! Örülök, hogy a Jóisten közéjük vezetett.”

Béla a képzés hétvégéin négy kisgyermekkel hagyta otthon a feleségét. Azt meséli, hogy mindig nagyon nehezebb esett az elindulás. „Húztam-halasztottam a dolgot. De mire megérkeztem Máriabesnyőre, addigra mindig megnyugodtam, és nyitottá váltam az új ismeretek befogadására. Amikor pedig hazamentem a hétvégéről, hosszasan beszámoltam a feleségemnek az élményeimről. Így olyan érzésünk volt, mintha ő is ott ült volna velem az előadásokon.”

Péter úgy gondolja, az Egyházban végzett szolgálat akkor jó, ha az ember igyekszik távol tartani magától mindenféle magamutogatást, önmegvalósítási hajlamot. Kérni kell Istentől a kegyelmet, hogy a szolgálattevő egyszer csak el tudjon tűnni Krisztusban, és így teljesítse a feladatát. Béla szerint ahhoz, hogy Egyházat építsünk, nekünk magunknak kell megújulnunk. Úgy kell élnünk Jézus tanítványaként, hogy mások megkérdőjelezzenek bennünket az életünkéről, és mi felkészültek legyünk a válaszára.

Trautwein Éva
Fotó: Lambert Attila

„Szeresd a Szentírás tudományát”

Konferenciát rendeztek Szent Jeromosról

Szent Jeromos halálának 1600. évfordulója alkalmából Amascentiam Scripturarum címmel konferenciát rendeztek a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karán (PPKE HTK) szeptember 30-án és október 1-jén. A találkozó első napján a neves egyház- atya bibliafordító és bibliaértelmező munkásságáról beszéltek az előadók.

A konferenciát a PPKE HTK mellett a PPKE Bölcsészettudományi Kar Klasszika-filológia Tanszéke, a Szent Jeromos Katolikus Bibliatársulat és a Váci Egyházmegyei Könyvtár szervezte. Az érdeklődők a járványra való tekintettel online kísérhették figyelemmel a szimpóziumot. Székely János szombathelyi megyéspüspök a konferencia résztvevőit üdvözölve elmondta, a Szentírás tanulmányozása a teológia lelke. Nem ismeret-, hanem életforrás, a Biblia szava ugyanis nem betű, hanem lélek. Az Egyház ebből a fentről jövő titokzatos erőből születik.

Puskás Attila, a PPKE HTK dékánja házigazdaként üdvözölte a megjelenteket, és hangsúlyozta: az előadások azt vizsgálják majd, hogyan tanulmányozta a Szentírást Szent Jeromos, és mit értett azon, hogy „szeresd a Szentírás tudományát” (amascentiam Scripturarum).

Martos Levente Balázs Szent Jeromos, a biblikus egyházdoktor – hagiográfiai és élettrajzi adalékok című előadásában az egyházatya életéről szólva elmondta, Jeromos mindig szívesen válaszolt a Szentírással kapcsolatban felmerülő kérdésekre. Azon fáradozott, hogy az Írás értelmét a legpontosabban megértse és visszaadja. Damazusz pápa bízta meg a Biblia szövegének revíziójával. Latin, görög és héber műveltsége, valamint a kultúrák ismerete is segítette a munkájában.

Gáncz Endre Szent Jeromos és a kánon című előadásában arra mutatott rá, hogy Szent Jeromos az ószövetségi kánonnal kapcsolatban a héber ábécé huszonkét betűjéből indult ki. A Bölcsesség könyvét, Jézus, Sirák fia könyvét, Judit és Tóbiás könyvét – a deuterokanonikus írásokat – apokrifként kezelte, és szerinte a Makkabeusok két könyve sem része a kánonnak. Ennek ellenére – Báruk kivételével – sokszor úgy idézte a deuterokanonikus könyveket, mint a protokanonikusakat. Az újszövetségi könyvek közül mindegyiket kanonikusnak tartotta, azokat is, melyek-

nek nem az a szerzőjük, akinek a neve alatt fennmaradtak.

Benyik György Szent Jeromos latin bibliafordításáról, azaz a Vulgátáról beszélt. Elmondta: Jeromos nyelvhasználatát – ellentétben a korabeli, nem túl magas színvonalon használt latinnal – a klasszikus szerzők nyelvezetét vette alapul. Jeromos – aki Benyik György szerint inkább filozófus, mint filozophosz volt – olyan pontos szöveget akart létrehozni, melyre a teológiai értelmezés hivatkozhat.

Oláh Zoltán – aki online vett részt a konferencián – Izajás értelmezése Szent Jeromos leveleiben és a róla írt kommentárjában című előadásában azt emelte ki, hogy Damazusz kérésére Izajás könyvének egyes részeit Jeromos már a 18. levelében értelmezte. Az Izajás-kommentárt harminc évvel e levelek után írta.

Szatmári Györgyi Jeromos két zsol-tárhomíliájával összefüggésben megjegyezte, Origenész szerint a Zsoltá-

tagadta törekénységét sem: „Péter sokszor téved a lényegben, de sosem téved a szeretetben.”

Kocsis Imre az előadásában arra mutatott rá, hogy Szent Jeromos –

szükség van; Szent Jeromos szerint válogatás nélkül, mindenkivel jól kell tennünk.

Székely János püspök Káldi György, Szent Jeromos bibliafordításának kiváló

a püspök. Sokan azt hangsúlyozták, hogy eredetiből kell fordítani. Fontos azonban megjegyezni, hogy a mai fordítók is támaszkodnak az elődök munkáira, leginkább a más szakemberek által kiadott szótárakra.

Bácskai Károly Luther latin Bibliájáról beszélt, Pecsuk Ottó pedig a Vulgata és a Vizsolyi Biblia kapcsolatáról. A XVI. század „a latin Biblia évszázada” volt, ezek a szentírásfordítások sokszor a Vulgata javított szövegeit tartalmazták. Számtalan szöveg készült, ezekre a Vizsolyi Biblia fordítói is támaszkodhattak a héber iratok értelmezésénél. Sokszor fordultak a Vulgata megoldásai felé, még a vitatott szöveghe-lyeknél is.

Tarjányi Béla a Szent Jeromos Katolikus Bibliatársulat harminc évét ismertette. Mint elmondta, bár a Katolikus Egyház arra biztatja a híveit, hogy olvassák a Bibliát, sok olyan szentírási szöveggel találkozhatunk, melyeket nehezen lehet értelmezni. Segíteni kell tehát az embereket a Szentírás olvasásában. A rendszerváltás után létrejött Szent Jeromos Katolikus Bibliatársulat sokat tett azért, hogy a kiscsoportos bibliaolvasás során a hívek megfelelő módon értelmezhesék a szöveget.

A konferencia első napjának zárásaként megköszönték Tarjányi Béla munkáját, melyet a PPKE HTK tanszékvezetőjeként és a Szent Jeromos Katolikus Bibliatársulat vezetőjeként a Szentírás megismertetéséért végzett.

Baranyai Béla
Fotó: Merényi Zita

A konferencián megköszönték Tarjányi Béla munkáját, melyet a PPKE HTK tanszékvezetőjeként és a Szent Jeromos Katolikus Bibliatársulat vezetőjeként végzett

rok könyve számtalan szobából áll, vagyis minden zsolnárhoz külön meg kell keresni a kulcsot. Jeromos viszont úgy látta, hogy a Zsoltárok könyve inkább egy épület, amelyhez egyetlen mesterkulcs van, ez pedig a Szentlélek.

Racs Csaba Szent Jeromos Ezékiel-kommentárjáról beszélt, Nyúl Viktor az előadásában Szent Jeromos Péter-ábrázolását ismertette, elsősorban a Máté-evangéliumhoz fűzött kommentárja alapján. Jeromos ebben Péter lángoló hitét emelte ki. A bibliafordító egyházatya az apostolok fedelmének nagysága mellett nem

aki négy páli levélhez írt kommentárt – vitába száll azokkal, akik szerint az apostol leveleiben nem a Krisztusról szóló tanítást, hanem személyes ügyeinek leírását találjuk. A Filemonnak írt levélben Onezimus sorsáról olvasunk, ami a megtérést követő kegyelem hatékonyságára irányítja a figyelmünket. A Galatáknak írt levél többek között arról szól, hogy a régi törvény érvényét veszítette az evangélium által. Szent Jeromos szerint a hit általi megigazulás nem csak a bűntől való megszabadulást jelenti. A jó cselekedetekre ugyanakkor

Ferenc pápa a Vulgátáról

Ferenc pápa szeptember 30-án írta alá a Szent Jeromos halálának 16. centenáriuma alkalmából írt, Scripturae sacrae affectus kezdetű apostoli levelét. A dokumentum közel hozza az olvasóhoz Jeromos alakját és munkásságát, melyből a nyugati egyház számára a Biblia latin nyelvű fordítása a legfontosabb. Közkedveltsége és általános elfogadottsága miatt ezt a bibliafordítást a XIII. század óta egyszerűen Vulgátának (jelentése: elterjedt) hívjuk.

Forrás: Vatikáni Rádió

Budapestben, a Thököly úti Rózsafüzér Királynéja-templomban október 3-án tartották a Rózsafüzért Imádkozók XI. Országos Találkozóját. A koronavírus-járvány miatt ezúttal nem egész napos volt az esemény, hanem csak délig tartott. Az ünnepi szentmisét Erdő Péter bíboros, prímás mutatta be.

A szertartás elején Nagy Károly pápai káplán, esperes köszöntötte a főpásztort, és örömet fejezte ki, hogy a pandémia ellenére is sokan „bátorkodtak eljönni” a találkozóra az ország minden részéből. Emlékeztetett rá, hogy 105 évvel ezelőtt ugyanazon a napon szentelték fel a templomot a domonkosok, remélve, hogy a rózsafüzért imádkozók országos szentélye lesz.

Titkaiban üdvösségünkről elmélkedünk

Rózsafüzért imádkozók találkozóját ünnepelték Budapesten

Nagy Károly arra is felhívta a figyelmet, hogy közeleg október 7., Rózsafüzér Királynőjének ünnepe.

Erdő Péter bíboros hangsúlyozta, hogy a rózsafüzér a közösségi és a személyes imádságnak is kitüntetett formája, hiszen üdvösségünk történetének legnagyobb titkait elmélkedjük át benne.

Homíliájában a főpásztor arról beszélt, hogy Szűz Mária ősidők óta királynőként tiszteli az Egyház. A Loretói litániában szereplő fohászok közül több is így említi Máriát. Amikor 431-ben az efezusi egyetemes zsinat kimondta, hogy Szűz Mária valóságos Istenszülő, vagyis nem csupán Krisztus anyja, hanem Isten anyja, akkor az imádkozó

Egyház is kibontotta ennek a titoknak a gazdag tartalmát. Maig imádkozzuk az ősi fohászt: „Oltalmad alá futunk, Istennek szent Szülője.” A pápák is gyakran nevezték Máriát királynőnek. Méltó volt külön is hangsúlyozni ezt a tanítást, hiszen a Mária mennybevételenek ősi igazságát kihirdető apostoli rendelkezés kifejezetten kimondja, hogy a Szűzanya „testével és lelkével a mennyi legfőbb dicsőségbe fölvéteget, ahol Fiának, az idők halhatatlan Királyának jobbján Királynőként tündököl” (Hitvallások és az Egyház tanítóhivatalának megnyilatkozásai 3902.). A II. vatikáni zsinat a Mindenség Királynéjának nevezi Szűz Máriát, mégpedig éppen menny-

bevétele összefüggésében. Ezt mondja: „Felmagasztalta, a Mindenség Királynéjává tette őt az Úr, hogy tökéletesebben hasonuljon Fiához, az uralkodó Urához (Jel 19,16), a bűn és a halál legyőzőjéhez” (Lumen gentium 59.). Szűz Máriának különleges szerepe volt Krisztus üdvözítő művének egész folyamataiban, az angyal üzenetére kimondott igentől kezdve egészen a mennybevételeig és királynői, dicsőséges helyének elfoglalásáig, amit a rózsafüzérben így említünk meg: aki téged, Szent Szűz, a mennyben megkoronázott. Mária gyermekeként kimeríthetetlen erőforrások nyílnak meg számunkra. Ha gazdagok vagyunk, a szeretet képes

feltörni megkérgesedett szívünk burkát, és nagylelkű segítségre indítani minket a rászorulókat iránt. Ha anyagi nehézségekkel küzdünk, a bízalom és a remény fényét csilantja fel a kegyelem; megmutatja, hogy nem a földi jólét az egyetlen érték. Ötleketek ad, hogyan segítsünk másoknak, akár a kevésből is, testileg vagy lelkileg. És a kegyelem indít minket a szívből jövő imára, másokért és önmagunkért – mondta Erdő Péter.

A szentmise előtt a találkozó résztvevői közösen imádkozták a rózsafüzért, a szertartás után pedig szentségimádást tartottak, szintén rózsafüzér imával.

Bodnár Dániel
Fotó: Merényi Zita